

C/2024/2814

26.4.2024

DECYZJA PREZYDIUM

z dnia 11 września 2023 r.

**w sprawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego oraz uchylenia
decyzji Prezydium z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r.**

(C/2024/2814)

PREZYDIUM PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 223 ust. 2,

uwzględniając Statut posła do Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając art. 25 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Statut posła do Parlamentu Europejskiego (zwany dalej „Statutem”) określa zasady i ogólne warunki wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego (zwanym dalej „posłem”). Oprócz przepisów dotyczących instytucjonalnych aspektów praw posłów Statut określa jednolite warunki finansowe mające zastosowanie do posłów podczas sprawowania mandatów i po zakończeniu działalności parlamentarnej. Wdrażanie aspektów finansowych Statutu należy w wyłącznych kompetencji Prezydium.
- (2) Niniejsze przepisy wykonawcze uzupełniają Statut nie tylko wtedy, kiedy jego przepisy przewidują wyraźnie, że warunki ich wdrażania ma ustalić Parlament, lecz także wtedy, kiedy wdrażanie to wymaga takiego uprzedniego ustanowienia przepisów wykonawczych.
- (3) Niniejsze przepisy wykonawcze zastępują też Przepisy dotyczące zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego (zwane dalej „przepisami ZKDP”) z dniem wejścia w życie Statutu.
- (4) W odniesieniu do zwrotu kosztów opieki medycznej postanowiono – częściowo z myślą o zmniejszeniu obciążeń administracyjnych – wykorzystać system mający zastosowanie do sędziów Trybunału Sprawiedliwości i członków Komisji (zwanej dalej „Komisją”), zwłaszcza pośrednictwo biur rozliczeń wspólnego systemu ubezpieczeń chorobowych (JSIS), przy jednoczesnym poszanowaniu warunków szczególnych określonych w Statucie.
- (5) W odniesieniu do kosztów związanych z wykonywaniem mandatu, w tym kosztów podróży, podstawą niniejszych przepisów wykonawczych są postanowienia przyjęte przez Prezydium w dniu 28 maja 2003 r., które wprowadzają zasadę zwrotu rzeczywiście poniesionych kosztów. Jednakże, na podstawie tych postanowień i zgodnie ze stosownym orzecznictwem, ograniczona część kosztów związanych z wykonywaniem mandatu jest nadal zwracana w formie ryczałtu.
- (6) W odniesieniu do pokrywania przez Parlament kosztów rzeczywiście poniesionych z tytułu zatrudnienia osobistych asystentów posłów należy ustanowić jasne zasady zatrudniania asystentów w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany. Na przykład, umowy tych asystentów kategorycznie muszą być administrowane przez upoważnionego płatnika. Co więcej, należy mieć na uwadze zmianę w statusie prawnym akredytowanych asystentów parlamentarnych, którzy są objęci specjalnym systemem prawnym na podstawie art. 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. W świetle rezolucji Parlamentu z dnia 22 kwietnia 2008 r. należy zakazać finansowania umów zawartych z członkami rodzin posłów.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego 2005/684/WE, Euratom z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 262 z 7.10.2005, s. 1).

- (7) Ponadto, w przepisach przejściowych powinno się zapewnić, że osoby korzystające z pewnych świadczeń na podstawie przepisów ZKDP będą mogły z nich nadal korzystać, zgodnie z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Należy również zagwarantować przestrzeganie praw emerytalnych nabytych w oparciu o przepisy ZKDP przed wejściem w życie Statutu. Ponadto trzeba uwzględnić szczególny system dla posłów, którzy w okresie przejściowym i w odniesieniu do warunków finansowych dotyczących pełnienia mandatu będą podlegać systemom krajowym państwa członkowskiego, w którym zostali wybrani, na mocy art. 25 lub 29 Statutu.
- (8) Decyzję Prezydium z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾ kilkakrotnie gruntownie zmieniano. Po piętnastu latach wdrażania należy wprowadzić dalsze zmiany, aby ułatwić relacje między posłami a administracją Parlamentu, zapewnić należyte zarządzanie środkami finansowymi udostępnianymi posłom, zwiększyć przejrzystość i rozliczalność oraz zapewnić przestrzeganie zasady niezależności mandatu parlamentarnego. Dla dobra jasności należy uchylić decyzję Prezydium z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. i zastąpić ją nowym aktem zawierającym wszystkie zmiany. Nowy akt powinien wejść w życie pierwszego dnia pierwszej sesji miesięcznej po wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2024 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

WYKONYWANIE MANDATU PARLAMENTARNEGO

Rozdział 1

Wynagrodzenie

Artykuł 1

Prawo do wynagrodzenia

Od dnia podjęcia obowiązków do ostatniego dnia miesiąca, w którym obowiązki te ustają, posłom i posłankom do Parlamentu (zwanym dalej „posłami”) przysługuje prawo do wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (zwanego dalej „Statutem”).

Artykuł 2

Zakaz jednoczesnego pobierania wynagrodzeń

1. Wynagrodzenie, które poseł otrzymuje z tytułu mandatu pełnionego w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, odejmuje się od wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu.
2. Do celów niniejszego artykułu „inny parlament” oznacza każdy parlament ustanowiony w państwie członkowskim i mający uprawnienia prawodawcze, do którego nie stosuje się art. 7 ust. 2 aktu dotyczącego wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ⁽³⁾.
3. Podstawą wyliczeń jest łączna kwota każdego z tych dwóch wynagrodzeń przed opodatkowaniem.
4. Posłowie zgłaszają w oświadczeniu majątkowym wszystkie pełnione mandaty w rozumieniu ust. 1 i każde wynagrodzenie otrzymywane z tego tytułu.

⁽²⁾ Dz.U. C 159 z 13.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/1976/787\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/1976/787(2)/oj).

Rozdział 2

Koszty opieki medycznej

Artykuł 3

Osoby uprawnione do zwrotu kosztów i procedury zwrotu

1. Na mocy art. 18 Statutu oraz, przez analogię, zgodnie ze wspólnymi przepisami dotyczącymi ubezpieczenia chorobowego urzędników Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾ (zwanymi dalej „przepisami JSIS”) i z ich ogólnymi przepisami wykonawczymi ⁽⁵⁾ prawo do zwrotu dwóch trzecich kosztów poniesionych w związku z chorobą, ciążą lub urodzeniem dziecka przysługuje następującym osobom:

- a) posłom i byłym posłom otrzymującym odprawę przejściową na mocy art. 13 Statutu lub świadczenie emerytalne lub rentowe na mocy art. 14 lub 15 Statutu w odniesieniu do kosztów poniesionych przez nich samych i ich:
 - (i) małżonków lub partnerów pozostających w stałym związku niemałżeńskim spełniających warunek określony w art. 62 ust. 2 niniejszych przepisów wykonawczych oraz
 - (ii) dzieci pozostające na ich utrzymaniu w rozumieniu art. 62 ust. 3 niniejszych przepisów wykonawczych do dnia ukończenia przez nie 21 lat lub maksymalnie 25 lat, jeśli pobierają naukę lub kształcą się zawodowo w pełnym wymiarze, lub bez ograniczenia wiekowego w przypadku poważnej choroby lub niepełnosprawności uniemożliwiających im samodzielne utrzymanie,

jeżeli małżonkowie, partnerzy pozostający w stałym związku niemałżeńskim lub dzieci pozostające na utrzymaniu nie są uprawnieni na podstawie innych przepisów ustawowych lub wykonawczych do świadczeń tego samego rodzaju i w takim samym wymiarze jak posłowie lub byli posłowie;
- b) osobom, którym przysługuje renta rodzinna zgodnie z art. 17 Statutu.

Osoby, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, mają prawo do swobodnego wyboru lekarza, szpitala lub kliniki zgodnie z art. 19 ust. 1 przepisów JSIS.

2. Jeżeli do osób, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, ma zastosowanie art. 24 ust. 2 przepisów JSIS, odniesienie do miesięcznego wynagrodzenia podstawowego zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽⁶⁾ (zwanym dalej „regulaminem pracowniczym”) oznacza wynagrodzenie określone na podstawie art. 10 Statutu.

3. Zwroty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pokrywa się z budżetu Parlamentu. Zastosowanie mają art. 72 ust. 3 i 4 regulaminu pracowniczego oraz art. 20 ust. 6 przepisów JSIS.

4. Zaliczki w rozumieniu art. 30 przepisów JSIS można przyznać wyłącznie w formie bezpośredniego pokrycia kosztów hospitalizacji. Po zastosowaniu stawek zwrotu kosztów, część kosztów, która ma być pokryta przez osoby uprawnione do zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zwraca się Parlamentowi na warunkach określonych w art. 30 ust. 2 i 3 przepisów JSIS.

⁽⁴⁾ Wspólne przepisy dotyczące ubezpieczenia chorobowego urzędników Wspólnot Europejskich sporządzone w drodze wspólnego porozumienia między organami powołującymi instytucji, o których mowa w art. 72 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej ustanowionego w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68.

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji C(2007)3195 z dnia 2 lipca 2007 r. ustalająca ogólne przepisy wykonawcze dotyczące zwrotu kosztów opieki medycznej.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968 r., s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj)).

5. Posłowie i byli posłowie otrzymujący odprawę przejściową na mocy art. 13 Statutu lub świadczenie emerytalne lub rentowe na mocy art. 14 lub 15 Statutu mogą zrzec się uprawnień do zwrotu kosztów opieki medycznej przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie złożenia wniosku. Takie zrzeczenie jest skuteczne z mocą wsteczną od daty rozpoczęcia pierwszego mandatu posła, jeżeli wniosek złożono w ciągu trzech miesięcy od daty rozpoczęcia mandatu, a poseł nie wystąpił w tym okresie o zwrot kosztów opieki medycznej.

Jeżeli osoba uprawniona zrzeka się prawa do zwrotu kosztów opieki medycznej, jest uprawniona do zwrotu dwóch trzech należnej składki na ubezpieczenie zdrowotne, przy czym maksymalna kwota zwrotu wynosi 400 EUR na miesiąc.

6. Poseł lub były poseł zrzekający się zgodnie z ust. 5 prawa do zwrotu kosztów opieki medycznej nie może zostać ponownie objęty systemem zwrotu kosztów przewidzianym w ust. 1 przed upływem dwunastu miesięcy od dnia, w którym zrzeczenie się stało się skuteczne. Podobnie wszelkie późniejsze zmiany, dotyczące zarówno powrotu do systemu zwrotu kosztów opieki medycznej przewidzianego w ust. 1, jak i rezygnacji z udziału w tym systemie, mogą mieć miejsce dopiero po upływie co najmniej dwunastu miesięcy.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego kolejne wnioski o zmianę stają się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie ich złożenia.

7. Niniejszy artykuł ma zastosowanie również do byłych posłów otrzymujących odprawę przejściową na mocy art. 13 Statutu od pierwszego dnia po ustaniu ich obowiązków do dnia uzyskania uprawnienia do odprawy przejściowej.

8. Niniejszy artykuł ma zastosowanie również do byłych posłów otrzymujących emeryturę na mocy art. 52 od pierwszego dnia po ustaniu ich obowiązków do dnia nabycia uprawnień emerytalnych, jeżeli przed ustaniem ich obowiązków spełniali warunki określone w art. 52 ust. 1.

Artykuł 4

Procedura

Wnioski o zwrot kosztów należy kierować bezpośrednio do biura rozliczeń Komisji zgodnie z ustanowionymi w tym celu procedurami, na ujednoliconym formularzu, do którego dołącza się dokumenty potwierdzające. Na żądanie odpowiednia jednostka Parlamentu udziela porad przy składaniu takich wniosków.

Artykuł 5

Finansowanie

Finansowanie systemu zwrotu kosztów oraz zasady rozliczania kosztów reguluje umowa o współpracy między Parlamentem a Komisją na podstawie przepisów Statutu oraz przepisów JSIS. W imieniu Parlamentu umowę tę podpisuje przewodniczący po konsultacji z kwestorami.

Artykuł 6

Zażalenia

Niezależnie od przepisów art. 76 jakiegokolwiek spór w konkretnym przypadku wynikający z interpretacji niniejszego rozdziału przedstawia się sekretarzowi generalnemu wraz z dokumentami potwierdzającymi w terminie dwóch miesięcy od doręczenia spornej decyzji, a sekretarz generalny podejmuje decyzję po uzyskaniu opinii komitetu zarządzającego systemem JSIS i po zasięgnięciu opinii kwestorów.

Rozdział 3

Ubezpieczenie od ryzyka związanego z pełnieniem mandatu parlamentarnego

Artykuł 7

Przepisy ogólne

1. Z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w umowach ubezpieczeniowych poseł ma prawo do:
 - a) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, które mogą wystąpić w trakcie wykonywania mandatu;
 - b) ubezpieczenia od kradzieży oraz utraty mienia i przedmiotów osobistych w trakcie wykonywania mandatu.
2. Dwie trzecie składki ubezpieczeniowej pokrywa się z budżetu Parlamentu, a pozostałą jedną trzecią pokrywa poseł. Część składki pokrywaną przez każdego posła potrąca się bezpośrednio z wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu.
3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do posłów od początku pełnienia mandatu, chyba że powiadomią oni sekretarza generalnego na piśmie o ich jednoznacznej rezygnacji z ochrony ubezpieczeniowej. W takich przypadkach, ich ochrona ubezpieczeniowa wygasa ostatniego dnia miesiąca, w którym powiadomili o tej rezygnacji.

Artykuł 8

Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków

1. Zgodnie z postanowieniami polisy ubezpieczeniowej ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków obejmuje wypadki posłów na całym świecie podczas trwania mandatu.
2. Postanowienia polisy ubezpieczeniowej od następstw nieszczęśliwych wypadków przewidują:
 - a) w przypadku zgonu – wypłatę pięciokrotności rocznego wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu na rzecz następujących osób:
 - małżonka lub partnera pozostającego w stałym związku niemałżeńskim spełniającego warunek określony w art. 62 ust. 2 oraz dzieci zmarłego posła zgodnie z prawem spadkowym mającym zastosowanie do spadku posła; kwota przysługująca małżonkowi lub partnerowi pozostającemu w stałym związku niemałżeńskim nie może jednak wynosić mniej niż 25 % ryczałtu,
 - w razie braku osób z kategorii, o której mowa w tiret pierwszym – na rzecz innych zstępnych zgodnie z prawem spadkowym mającym zastosowanie do spadku posła,
 - w razie braku osób z kategorii, o których mowa w tiret pierwszym i drugim – na rzecz wstępnych zgodnie z prawem spadkowym mającym zastosowanie do spadku posła,
 - w razie braku osób z kategorii, o których mowa w tiret pierwszym, drugim i trzecim – na rzecz Parlamentu;
 - b) w przypadku całkowitego trwałego inwalidztwa – wypłatę osobie, której to dotyczy, ośmiokrotności rocznego wynagrodzenia określonego w art. 10 Statutu;
 - c) w przypadku częściowego trwałego inwalidztwa – wypłatę osobie, której to dotyczy, części kwoty określonej w lit. b), obliczonej zgodnie z tabelą zawartą we wspólnych zasadach ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej ⁽⁷⁾ (zwanych dalej „wspólnymi zasadami”).

(7) Wspólne zasady ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej sporządzone w drodze wspólnego porozumienia między organami powołującymi instytucji, o których mowa w art. 73 ust.1 regulaminu pracowniczego.

3. Wspólne zasady stosuje się do posłów przez analogię, z wyjątkiem przepisów dotyczących chorób zawodowych i dożywotniej renty oraz wszelkich innych przepisów, których zastosowanie jest nierozdzielnie związane ze statusem urzędnika.

Zastosowanie ma procedura zażalenia określona w art. 76 niniejszych przepisów wykonawczych.

W stosunku do posłów uprawnienia organu powołującego określone we wspólnych zasadach ma przewodniczący Parlamentu.

Uznanie całkowitego lub częściowego trwałego inwalidztwa zgodnie z niniejszym artykułem oraz wspólnymi zasadami w żaden sposób nie narusza zastosowania art. 15 Statutu. Równocześnie, zastosowanie art. 15 Statutu nie narusza uznania całkowitego lub częściowego inwalidztwa zgodnie z niniejszym artykułem oraz wspólnymi zasadami.

4. Na warunkach określonych we wspólnych zasadach ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków obejmuje także koszty usług medycznych, leków, hospitalizacji, operacji chirurgicznych, protez, badań radiologicznych, masaży i zabiegów ortopedycznych, usług klinicznych i transportu medycznego oraz wszelkie podobne koszty poniesione w wyniku wypadku. Zwrot kosztów następuje jednak dopiero po wykorzystaniu przez osobę, której to dotyczy, zwrotu przewidzianego w przepisach dotyczących zwrotu kosztów opieki medycznej, o których mowa w art. 18 Statutu, i tylko w uzupełnieniu tego zwrotu.

Artykuł 9

Ubezpieczenie od utraty mienia i kradzieży

1. Postanowienia polisy ubezpieczeniowej od kradzieży oraz utraty mienia i przedmiotów osobistych przewidują:
 - a) ubezpieczenie na całym świecie,
 - b) wypłatę maksymalnej kwoty 5 000 EUR od każdej kradzieży lub utraty mienia,
 - c) udział własny posła w wysokości 50 EUR w razie wypłaty odszkodowania,
 - d) ubezpieczenie mienia i przedmiotów osobistych,
 - e) potrącenie współczynnika amortyzacji w stosunku do ceny mienia lub przedmiotów osobistych przy wypłacie odszkodowania.
2. W razie kradzieży lub utraty mienia poza obiektami Parlamentu posłowi przysługuje ubezpieczenie tylko wtedy, gdy w chwili kradzieży lub utraty mienia przebywał w podróży finansowanej przez Parlament lub grupę polityczną. Natomiast w razie kradzieży w obiektach Parlamentu posłowi przysługuje ubezpieczenie tylko wtedy, gdy skradzione mienie lub przedmioty osobiste były przechowywane w bezpiecznym miejscu.
3. W razie kradzieży lub utraty pieniędzy poza obiektami Parlamentu posłowi przysługuje ubezpieczenie do wysokości 250 EUR, jeśli kradzież lub utratę zgłoszono na policji, a skradzione lub utracone pieniądze są częścią innych skradzionych lub utraconych przedmiotów osobistych. Kradzież lub utrata pieniędzy w obiektach Parlamentu nie jest objęta ubezpieczeniem.
4. W razie zagubienia lub utraty bagaży przez przewoźnika na dłużej niż dwanaście godzin w trakcie podróży posła finansowanej przez Parlament lub grupę polityczną do miejsca innego niż miejsce zamieszkania posłowi przysługuje zwrot kosztów z tytułu ubezpieczenia do wysokości 500 EUR, pokrywający poniesione przez niego koszty zakupu lub wynajęcia mienia lub przedmiotów osobistych.
5. Kradzież lub utratę mienia lub przedmiotów osobistych, do której doszło poza obiektami Parlamentu, należy zgłosić policji. Jeśli do kradzieży lub utraty mienia doszło w obiektach Parlamentu, należy ją zgłosić jednostce Parlamentu odpowiedzialnej za ochronę.
6. Kradzież lub utratę należy zgłosić sekretarzowi generalnemu w terminie ośmiu dni. Jeżeli wartość utraconego lub skradzionego przedmiotu przekracza 700 EUR, do formularza zgłoszenia należy dołączyć potwierdzenie jego zakupu, a w razie jego braku, potwierdzenie zakupu przedmiotu zastępującego utracony lub skradziony przedmiot.
7. Ubezpieczenie nie obejmuje kradzieży i utraty mienia ubezpieczonego z tytułu indywidualnej polisy ubezpieczeniowej posła.

*Rozdział 4***Zwrot kosztów**

Sekcja 1

Zwrot kosztów podróży

Podsekcja 1

Przepisy ogólne*Artykuł 10***Prawo do zwrotu kosztów podróży służbowych**

1. Poseł ma prawo do zwrotu:
 - a) kosztów rzeczywiście poniesionych podczas podróży do i z miejsc pracy Parlamentu lub miejsc posiedzenia jednego z organów oficjalnych określonych w ust. 3 (zwanym dalej „kosztami podróży zwykłych”);
 - b) kosztów rzeczywiście poniesionych podczas podróży w ramach wykonywania obowiązków poza krajem członkowskim, w którym poseł został wybrany, zgodnie z art. 22 (zwanym dalej „kosztami podróży dodatkowych”);
 - c) kosztów rzeczywiście poniesionych podczas podróży w kraju, w którym poseł został wybrany, zgodnie z art. 23.
2. Za koszty podróży zwykłych uznaje się również:
 - a) koszty podróży poniesione przez posła podczas specjalnej podróży służbowej odbywanej za zezwoleniem przewodniczącego, Prezydium lub Konferencji Przewodniczących;
 - b) koszty podróży poniesione przez przewodniczących komisji i podkomisji uczestniczących w posiedzeniach Rady.
3. „Oficjalne organy Parlamentu” oznaczają organy Parlamentu określone w tytule I rozdział III Regulaminu Parlamentu oraz komisje parlamentarne, delegacje międzyparlamentarne i inne delegacje ustanowione na podstawie Regulaminu, a także grupy polityczne i pozostałe organy zatwierdzone przez Prezydium lub Konferencję Przewodniczących.

*Artykuł 11***Podstawa zwrotu kosztów**

Koszty podróży zwraca się na podstawie poświadczenia obecności, o którym mowa w art. 12, oraz po złożeniu odpowiednich dokumentów potwierdzających odbycie podróży, a w razie potrzeby również innych dokumentów potwierdzających określonych w art. 14.

*Artykuł 12***Poświadczenie obecności**

1. Poseł poświadcza obecność własnoręcznym podpisem w centralnym rejestrze obecności udostępnianym posłom w tym celu w godzinach otwarcia wyznaczonych przez Prezydium. Obecność posła może też poświadczać podpis na liście obecności dostępnej bezpośrednio w sali posiedzeń plenarnych lub sali posiedzeń oficjalnego organu Parlamentu. Zamiast własnoręcznego podpisu można użyć elektronicznego poświadczenia obecności.

2. W drodze wyjątku poseł może poświadczyć obecność za pomocą innych dokumentów potwierdzających, że przebywał w miejscu posiedzenia w normalnych godzinach jego trwania. Z możliwości takiej można korzystać nie więcej niż pięć razy w ciągu roku kalendarzowego.

3. Oświadczeń posła lub innych osób nie uznaje się za poświadczenie obecności w rozumieniu ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Jednak w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 10 ust. 2, obecność posła poświadcza się na podstawie jego oświadczenia.

Artykuł 13

Dokumenty dotyczące podróży

1. Do wniosku o zwrot kosztów podróży dołącza się dokumenty potwierdzające, które pozwalają określić zapłaconą cenę, przebytą trasę oraz klasę, datę i godzinę podróży, a w szczególności:

- a) w przypadku podróży samolotem – bilety imienne oraz wszystkie karty pokładowe lub elektroniczny dowód wykorzystania takich biletów;
- b) w przypadku podróży pociągiem lub statkiem – wszystkie bilety.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku podróży samochodem poseł składa oświadczenie, w którym podaje numer rejestracyjny samochodu, którym odbył podróż, a w przypadku podróży w państwie członkowskim, w którym został wybrany, także przebytą odległość oraz miejsca wyjazdu i przyjazdu.

Poseł przedstawia dowód na to, że jest właścicielem samochodu użytego do podróży lub ponosi związane z nim koszty albo że faktycznie poniósł koszty wynikające z użycia tego samochodu do podróży. Do celów niniejszego akapitu przyjmuje się, że poseł ponosi koszty związane również z samochodem, którego właścicielem jest jego małżonek, partner pozostający w stałym związku niemajątkowym lub dziecko.

W przypadku podróży dłuższej niż 480 km do oświadczenia należy dołączyć dokumenty pozwalające określić trasę i datę podróży.

Dokumenty te zawierają co najmniej jedno potwierdzenie transakcji dokonanej w czasie podróży w odległości ponad 100 km od miejsca wyjazdu lub przyjazdu (np. rachunek za zakup paliwa lub posiłku czy opłaty za autostradę).

W przypadku podróży między Brukselą a Strasburgiem należy zawsze przedstawić dokumenty umożliwiające ustalenie daty podróży.

3. Koszty imiennych abonamentów lub kart uprawniających do zniżek na przejazdy można zwracać w formie zaliczki. Zaliczka rozliczana jest po upływie terminu ważności abonamentu lub karty.

4. Poseł nabywający bilety w biurze podróży Parlamentu może, na własną odpowiedzialność i po podpisaniu pokwitowania odbioru, zwrócić się do odpowiedniej jednostki Parlamentu o zwrot kosztów bezpośrednio biuru podróży. W takich przypadkach odpowiednia jednostka Parlamentu może pobrać dokumenty potwierdzające wymienione w ust. 1 z systemu rezerwacji biura podróży.

Artykuł 14

Inne dokumenty potwierdzające

Wraz z wnioskiem o zwrot kosztów podróży należy złożyć następujące dokumenty potwierdzające:

- a) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) – zaproszenie na wydarzenie lub program wydarzenia, w którym uczestniczył poseł, lub inne dokumenty potwierdzające, że podróż odbyła się w ramach pełnienia mandatu, lub – w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 3 – oświadczenie posła, że podróż odbyła się w ramach pełnienia mandatu;

- b) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. c) – oświadczenie posła stwierdzające cel podróży odbywanej w ramach pełnienia mandatu;
- c) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a) – w stosownych przypadkach, zezwolenie przewodniczącego, Prezydium lub Konferencji Przewodniczących,
- d) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. b) – zaproszenie od Rady.

Artykuł 15

Wysokość zwracanych kosztów

1. Koszty podróży zwraca się na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów, do wysokości:
 - a) w przypadku podróży samolotem – ceny biletu w klasie „biznes”, maksymalnie do kwoty równoważnej cenie biletu w klasie „D”;
 - b) w przypadku podróży pociągiem lub statkiem – ceny biletu pierwszej klasy.
2. W przypadku podróży samochodem koszty podróży zwraca się na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów, zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) jednorazowa podróż tam lub z powrotem – maksymalnie do 720 km;
 - b) wszystkie podróże samochodem w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany – do maksymalnej całkowitej odległości w roku określonej w art. 23 ust. 1 lit. b);
 - c) wszystkie podróże samochodem odbywane zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 10 ust. 2 w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany – maksymalnie do 60 000 km w roku kalendarzowym;
 - d) w granicach maksymalnych odległości uprawniających do zwrotu określonych w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, pułap zwrotu wynosi 0,58 EUR/km;
 - e) jeżeli część trasy pokonywanej samochodem trzeba pokonać drogą wodną, zwraca się koszty przewozu samochodu promem lub innego środka transportu.

Podsekcja 2

Przepisy mające zastosowanie do kosztów podróży zwykłych

Artykuł 16

Zwrot kosztów a dni podróży

1. Koszty podróży, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), są zwracane, jeżeli podróż odbyła się w ramach oficjalnej działalności w dniach wyznaczonych w tym celu w harmonogramie prac Parlamentu.

Posłowie mogą odbywać podróże, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), również w tygodniach przeznaczonych na zewnętrzną działalność parlamentarną.

2. Podróże, o których mowa w art. 10 ust. 2, odbywają się tylko w dniach wyznaczonych przez organ uprawniony do wydania zezwolenia na podróż.

Artykuł 17

Trasy

1. Zwrot kosztów podróży do lub z jednego z miejsc pracy Parlamentu lub miejsca posiedzenia oblicza się na podstawie najbardziej bezpośredniej trasy między miejscem wyjazdu lub przyjazdu posła a miejscem pracy Parlamentu lub posiedzenia.

2. „Miejsce zamieszkania” oznacza miejsce na terenie Unii, w którym poseł ma miejsce stałego pobytu, tj. faktycznie regularnie mieszka, kiedy w ramach wykonywania obowiązków poselskich nie przebywa gdzie indziej. Poseł zgłasza miejsce zamieszkania odpowiedniej jednostce Parlamentu.

3. Najbardziej bezpośrednią trasę określa się, biorąc pod uwagę:

- a) w przypadku podróży samolotem – lotnisko położone najbliżej miejsca wyjazdu posła mogące wystawić bilet lotniczy w cenie, o której mowa w art. 15 ust. 1, oraz odległość od tego lotniska do punktu docelowego;
- b) w przypadku podróży pociągiem – stację kolejową położoną najbliżej miejsca wyjazdu posła oraz odległość między tą stacją a punktem docelowym;
- c) w przypadku podróży samochodem lub statkiem – odległość między miejscem wyjazdu posła a punktem docelowym.

4. Na początku mandatu i przy zmianie miejsca zamieszkania poseł jest informowany, które lotnisko, stacja kolejowa i najbardziej bezpośrednie, tj. najkrótsze, trasy będą przyjmowane na potrzeby stosowania niniejszych przepisów.

5. Poseł może zawsze zaproponować i uzasadnić na piśmie odpowiedniej jednostce Parlamentu inną trasę, dzięki której można znacznie zyskać na czasie lub wygodzie bez zwiększenia kosztów podróży o więcej niż 20 %. Jeżeli trasa ta zostanie zaakceptowana, zastępuje ona trasę najbardziej bezpośrednią określoną zgodnie z ust. 3.

Jeżeli trasa ta nie zostanie zaakceptowana lub powoduje zwiększenie kosztów podróży o więcej niż 20 %, sprawę przekazuje się sekretarzowi generalnemu, który przed podjęciem decyzji może zasięgnąć opinii kwestorów.

6. Koszty podróży posła do lub z jednego z miejsc pracy Parlamentu lub miejsca oficjalnego posiedzenia zwraca się na mocy niniejszej podsekcji, jeżeli żadna przerwa w podróży nie przekracza jednego noclegu. Jeżeli przerwa w podróży przekracza jeden nocleg, zwraca się koszty od ostatniego miejsca wznowienia podróży.

Jeżeli przerwa ma miejsce w Brukseli lub Strasburgu i przekracza trzy noclegi, zwraca się koszty podróży od tych miejsc.

7. Jeżeli miejsce wyjazdu lub punkt docelowy nie odpowiada miejscu zamieszkania posła i znajduje się poza państwem członkowskim, w którym poseł został wybrany, albo w jednym z najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej, koszty podróży, o których mowa w art. 15, zwraca się na podstawie najbardziej bezpośredniej trasy między miejscem wyjazdu a punktem docelowym, do wysokości kosztów podróży, jakie poniósłby poseł, gdyby odbył podróż z lub do miejsca zamieszkania po najbardziej bezpośredniej, tj. najkrótszej, trasie.

Zwrot kosztów na podstawie niniejszego ustępu ma zastosowanie wyłącznie do podróży na terenie Unii.

8. W przypadku podróży między dwoma miejscami pracy, miejscami dwóch posiedzeń lub między miejscem pracy a miejscem posiedzenia zastosowanie mają przez analogię ust. 3 i 7.

9. Ceny stosowane na potrzeby niniejszych przepisów wykonawczych uaktualniają się regularnie, co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 18

Warunki

1. Posłowie mają prawo do zwrotu kosztów jednej podróży w obie strony (zwanej dalej „podróżą główną”) w tygodniu pracy Parlamentu między miejscem zamieszkania lub innym miejscem w państwie członkowskim, w którym zostali wybrani, z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych, a jednym z miejsc pracy Parlamentu lub miejscem posiedzenia.

2. Z wyjątkiem tygodni przewidzianych w harmonogramie prac Parlamentu na działalność poza jego miejscami pracy posłowie mają również prawo do zwrotu kosztów jednej podróży w obie strony (zwanej dalej „podróżą pośrednią”) odbywanej w środku tygodnia pracy Parlamentu między jednym z jego miejsc pracy lub miejscem posiedzenia a miejscem zamieszkania lub innym miejscem w państwie członkowskim, w którym zostali wybrani.

3. Prawo do zwrotu kosztów podróży pośrednich jest niezależne od prawa do zwrotu kosztów podróży w państwie, w którym poseł został wybrany, określonych w art. 10 ust. 1 lit. c).
4. Posłom nie przysługuje zwrot kosztów podróży środkiem transportu udostępnionym przez Parlament.
5. Posłowie, którzy nie mogą skorzystać z samochodu służbowego, mają prawo, za okazaniem dokumentów potwierdzających, do zwrotu kosztów przejazdów taksówkami na trasach między lotniskiem lub dworcem docelowym lub wyjazdowym a miejscem pracy Parlamentu lub miejscem posiedzenia, zgodnie z decyzją Prezydium z dnia 30 listopada 2011 r. dotyczącą zasad przewozu posłów w miejscach pracy Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 19

Prawo do dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży

1. W przypadku podróży na terenie Unii poseł ma prawo do dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży, przeznaczonych na pokrycie wszelkich kosztów związanych z podróżą. Prawo to przysługuje tylko w odniesieniu do podróży głównej w rozumieniu art. 18 ust. 1.
2. Prawo do dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży nie przysługuje w przypadku podróży, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) i c), ani w przypadkach przewidzianych w art. 18 ust. 4. Przerwa w podróży, o której mowa w art. 17 ust. 6, ani żadna inna przerwa nie daje prawa do dodatkowych dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży.
3. W przypadku podróży między miejscem zamieszkania posła a miejscami pracy Parlamentu pułapy dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży ustala się na początku kadencji posła na czas jej trwania i weryfikuje wyłącznie w przypadku zmiany miejsca zamieszkania.

Jeżeli miejsce wyjazdu lub punkt docelowy nie odpowiada miejscu zamieszkania posła, pułapy dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży ustala się dla każdej podróży oddzielnie do maksymalnej kwoty dodatków, jaką poseł otrzymałby za podróż do lub z miejsca zamieszkania.
4. Również w przypadku podróży do i z innych miejsc posiedzeń w rozumieniu art. 10 ust. 1 lit. a) oraz art. 10 ust. 2 pułapy dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży ustala się dla każdej podróży oddzielnie do maksymalnej kwoty dodatków, jaką poseł otrzymałby za podróż do lub z miejsca zamieszkania.
5. Posłowie mogą wybrać, czy chcą otrzymać całość czy część kwoty dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży.
6. Posłowie powinni wykorzystywać mile, punkty i inne premie zgromadzone w programach lojalnościowych za podróże finansowane z budżetu Parlamentu na przyszłe podróże odbywane w ramach mandatu.

Artykuł 20

Wysokość dodatku związanego z odległością

1. Pułapy dodatku związanego z odległością ustala się następująco:
 - a) za część trasy od 0 do 50 km – 25,91 EUR;
 - b) za część trasy od 51 do 250 km – 0,15 EUR/km;
 - c) za część trasy od 251 do 1 000 km – 0,07 EUR/km oraz
 - d) za część trasy ponad 1 000 km – 0,03 EUR/km.

2. Kwoty te oblicza się na podstawie najkrótszej trasy tam lub z powrotem między centrum miasta w miejscu zamieszkania posła a docelowym obiektem w miejscu posiedzenia. W przypadku podróży samochodem dodatek związany z odległością oblicza się na podstawie pułapu zwrotu kosztów jednorazowej podróży tam lub z powrotem określonego w art. 15 ust. 2.

Jeżeli w przypadku podróży pociągiem parametry obliczeniowe są nieznane lub trudne do stwierdzenia, stosuje się parametry odpowiadające podróży samochodem.

Artykuł 21

Wysokość dodatku związanego z czasem trwania podróży

1. Dodatek związany z czasem trwania podróży oblicza się następująco:
 - a) za podróż trwającą łącznie od 2 do 4 godzin – kwota odpowiadająca jednej ósmej dodatku określonego w art. 24;
 - b) za podróż trwającą łącznie od 4 do 6 godzin – kwota odpowiadająca jednej czwartej dodatku określonego w art. 24;
 - c) za podróż trwającą łącznie dłużej niż 6 godzin, bez noclegu – kwota odpowiadająca połowie dodatku określonego w art. 24; oraz
 - d) za podróż trwającą łącznie dłużej niż 6 godzin, z noclegiem koniecznym z należycie uzasadnionych przyczyn – kwota odpowiadająca pełnemu dodatkowi określonemu w art. 24, za okazaniem dokumentów potwierdzających.
2. Łączny czas trwania podróży oblicza się następująco:
 - a) podróż samolotem, pociągiem lub statkiem:
 - czas trwania podróży z prędkością 60 km/godz. między miejscem zamieszkania posła a lotniskiem lub stacją kolejową,
 - czas trwania podróży samolotem, pociągiem lub statkiem zgodnie z rozkładem,
 - 1 godzina na wejście na pokład przed odlotem samolotu, odjazdem pociągu lub odpłynięciem statku, 30 min po przylocie, przyjeździe lub przyplłynięciu; oraz
 - 30 minut na przejazd między lotniskiem lub stacją kolejową a budynkiem Parlamentu w Brukseli, Luksemburgu i Strasburgu (Entzheim); Prezydium określa czas trwania podróży do Strasburga z innych lotnisk na podstawie dostępnych środków transportu ⁽⁸⁾;
 - b) podróż samochodem: czas trwania podróży między miejscem zamieszkania posła a miejscem pracy lub posiedzenia z prędkością 80 km/godz. i maksymalnie przez 9 godzin na trasie w jedną stronę.

Podsekcja 3

Przepisy dotyczące podróży dodatkowych oraz podróży w państwie, w którym poseł został wybrany

Artykuł 22

Koszty podróży dodatkowych

1. Maksymalna kwota rocznego zwrotu kosztów podróży poniesionych w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), wynosi 5 500 EUR.

⁽⁸⁾ Zob. pkt 15 protokołu posiedzenia Prezydium z 4 maja 2009 r. i komunikat kwestorów 23/09.

2. Do wysokości maksymalnej rocznej kwoty określonej w ust. 1 i za okazaniem oryginału rachunku lub faktury poseł ma również prawo do zwrotu kosztów przejazdu taksówką, kosztów wynajmu samochodu, hotelu i innych powiązanych kosztów, jakie poniósł podczas oficjalnej działalności. Prawo to obejmuje również dzień poprzedzający rozpoczęcie oficjalnej działalności oraz dzień po jej zakończeniu.

3. Jeżeli poseł podróżuje do jednego z miejsc pracy Parlamentu w tygodniu, w którym Parlament nie prowadzi oficjalnej działalności, zwrot kosztów podróży dodatkowych ogranicza się do kosztów przejazdu, w tym taksówką, do wysokości określonych w decyzji Prezydium z dnia 30 listopada 2011 r. dotyczącej przewozu posłów w miejscach pracy Parlamentu, i kosztów noclegu w hotelu.

4. Do wniosku o zwrot kosztów podróży odbytych w celu uczestniczenia w działaniach na zaproszenie posła lub grupy politycznej Parlamentu Europejskiego dołącza się również inne dokumenty potwierdzające, że podróż odbyła się w ramach pełnienia mandatu posła.

5. Posłowie mogą łączyć podróż zwykłą z podróżą dodatkową.

Koszty odcinka podróży łączonej, który zaczyna się lub kończy w jednym z miejsc pracy Parlamentu lub w miejscu oficjalnego posiedzenia, są zwracane zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) do wysokości kosztów, jakie poniósłby poseł, gdyby odbył podróż z lub do miejsca zamieszkania po najbardziej bezpośredniej, tj. najkrótszej, trasie. Wszelkie poniesione koszty dodatkowe pokrywa się z dodatku z tytułu podróży dodatkowych przysługującego posłowi zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

6. Posłowie mogą łączyć podróż dodatkową z dodatkową działalnością nieoficjalną, pod warunkiem że nie zwiększy to zwracanych kosztów podróży i pobytu.

7. Działania prowadzone w czasie podróży dodatkowej nie mogą być podstawą innej formy zwrotu poniesionych kosztów, ze źródeł publicznych ani prywatnych.

8. Maksymalna kwota rocznego zwrotu z tytułu kosztów podróży rzeczywiście poniesionych w związku z podróżami przewodniczących komisji lub podkomisji w celu uczestniczenia w konferencjach lub wydarzeniach o wymiarze parlamentarnym, dotyczących tematu o charakterze europejskim należącego do zakresu kompetencji komisji lub podkomisji, której przewodniczą, wynosi 4 886 EUR. Udział w takich wydarzeniach wymaga uprzedniego zezwolenia przewodniczącego Parlamentu po sprawdzeniu dostępności środków w granicach wyżej wymienionej maksymalnej kwoty.

Przewodniczący komisji lub podkomisji może upoważnić na piśmie jednego z wiceprzewodniczących lub, jeżeli nie jest to możliwe, innego członka swojej komisji do zastąpienia go na takiej konferencji lub takim wydarzeniu.

Koszty te są zwracane na takich samych warunkach jak koszty podróży dodatkowej.

Artykuł 23

Koszty podróży poniesione w kraju, w którym poseł został wybrany

1. Zwrot kosztów podróży odbywanych zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. c) w kraju, w którym poseł został wybrany, nie może przekraczać w roku kalendarzowym:

a) 24 podróży (w obie strony) samolotem, pociągiem lub statkiem;

posłowi przysługuje zwrot kosztów maksymalnie dwóch podróży do regionów najbardziej oddalonych należących do państwa członkowskiego, w którym został wybrany, chyba że ma tam miejsce zamieszkania zgodnie z definicją zawartą w art. 17 ust. 2;

posłowi przysługuje zwrot kosztów maksymalnie dwóch podróży do krajów i terytoriów zamorskich stowarzyszonych z Unią, które utrzymują szczególne stosunki z państwem członkowskim, w którym poseł został wybrany;

- b) w odniesieniu do podróży samochodem – maksymalnej całkowitej odległości:
- 26 000 km dla posłów wybranych w Niemczech, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Polsce, Rumunii, Finlandii i Szwecji,
 - 20 000 km dla posłów wybranych w Bułgarii, Republice Czeskiej, Irlandii, Grecji, na Węgrzech, w Austrii, Portugalii i na Słowacji,
 - 14 000 km dla posłów wybranych w Belgii, Danii, Estonii, Chorwacji, na Cyprze, Łotwie, Litwie, w Luksemburgu, na Malcie, w Niderlandach i Słowenii.
2. Na pisemny wniosek każdy poseł, który wyczerpał swój dodatek na podróże samolotem, pociągiem lub statkiem, o których mowa w ust. 1 lit. a), może przekształcić przysługujący mu dodatek na podróże samochodem, o których mowa w ust. 1 lit. b), w dodatek na podróże samolotem, pociągiem lub statkiem według przelicznika: jedna podróż w jedną stronę samolotem, pociągiem lub statkiem za ekwiwalent 2 % maksymalnej liczby kilometrów dozwolonej dla kraju, w którym poseł został wybrany.
3. Opłaty parkingowe i koszty przejazdów miejskim transportem publicznym (w tym taksówkami) zwraca się na podstawie dokumentów poświadczających przejazd, typowych dla danego środka transportu. Kwotę zwrotu kosztów przejazdów taksówkami dzieli się przez kwotę należną za kilometr podróży samochodem, a otrzymany wynik odejmuje się od liczby kilometrów, o której mowa w ust. 1 lit. b).
4. Jeżeli poseł mający miejsce zamieszkania w rozumieniu art. 17 ust. 2 w innym państwie członkowskim niż to, w którym został wybrany, podróżuje w ramach pełnienia mandatu między miejscem zamieszkania a państwem członkowskim, w którym został wybrany, to podróże te uznaje się za podróże w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany, w rozumieniu ustępu 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

Sekcja 2

Zwrot kosztów pobytu

Artykuł 24

Dieta dzienna

1. Poseł ma prawo do diety dziennej za każdy dzień obecności:
- a) w miejscu pracy lub posiedzenia, poświadczonej zgodnie z art. 12, z wyjątkiem obecności związanej z podróżą objętą zakresem przepisów o zwrocie kosztów podróży dodatkowych i podróży w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany;
 - b) na posiedzeniu komisji lub innego organu parlamentu krajowego, zorganizowanym poza miejscem zamieszkania posła, za okazaniem oficjalnego zaproszenia i oficjalnego protokołu, w którym odnotowano obecność posła i czas trwania posiedzenia.

W tygodniach przeznaczonych na zewnętrzne działania parlamentarne poseł ma prawo do otrzymywania diety dziennej za maksymalnie trzy dni, chyba że dieta ta jest wypłacana zgodnie z lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz wystąpiły szczególne okoliczności przedstawione w decyzji Prezydium z dnia 19 października 2009 r.

2. Jeżeli miejsce obecności, o której mowa w ust. 1, znajduje się w Unii, poseł otrzymuje zryczałtowaną kwotę w wysokości 350 EUR.
3. Jeżeli miejsce obecności, o której mowa w ust. 1, znajduje się poza Unią, poseł otrzymuje:
- a) zryczałtowaną kwotę w wysokości połowy kwoty przewidzianej w ust. 2 odpowiednio za okres od godziny startu ostatniego samolotu pozwalającego dotrzeć na spotkanie do godziny lądowania pierwszego samolotu po spotkaniu lub od godziny startu do godziny lądowania specjalnego samolotu wycarterowanego przez Parlament; na potrzeby tych obliczeń część doby przekraczająca 12 godzin liczona jest jak cały dzień, a część doby przekraczająca 6 godzin, ale nie dłuższa niż 12 godzin, liczona jest jak pół dnia;
 - b) za okazaniem oryginalnego rachunku – zwrot uzasadnionych kosztów zakwaterowania poniesionych w miejscu posiedzenia;
 - c) za okazaniem dokumentów potwierdzających – zwrot kosztów wizy i związanych z tym wydatków;

- d) w należycie uzasadnionych wyjątkowych okolicznościach – zwrot uzasadnionych kosztów pobytu poniesionych podczas podróży.
4. Jeżeli podróż główna kończy się tego samego dnia, a pobyt posła w miejscu pracy jest krótszy niż sześć godzin, dietę dzienną zmniejsza się o połowę.

Sekcja 3

Przepisy ogólne

Artykuł 25

Pomoc dla posłów w trakcie podróży finansowanych przez Parlament lub grupę polityczną

1. Poseł, który w trakcie podróży finansowanej przez Parlament lub grupę polityczną ulegnie poważnej chorobie lub wypadkowi albo którego podróż zostanie zakłócona z nieprzewidzianych przyczyn, ma prawo do pomocy ze strony Parlamentu. Pomoc ta obejmuje organizację powrotu i pokrycie wszelkich związanych z nim kosztów. Poseł lub w stosownym przypadku jego przedstawiciel może zwrócić się o zapewnienie mu powrotu do jednego z miejsc pracy Parlamentu lub do miejsca zamieszkania.
2. W przypadku zgonu posła podczas podróży finansowanej przez Parlament lub grupę polityczną pokrywane są również niezbędne koszty związane z transportem ciała zmarłego do miejsca zamieszkania.
3. Aby wywiązać się ze zobowiązań do udzielenia pomocy, Parlament wykupuje polisę ubezpieczeniową. Prawa posła, o których mowa w ust. 1 i 2, realizowane są na warunkach przewidzianych w polisie ubezpieczeniowej.
4. Polisa ubezpieczeniowa obejmuje między innymi koszty świadczenia następujących rodzajów pomocy:
 - pomoc w razie poważnej choroby, wypadku lub zgonu posła,
 - pomoc i wcześniejszy powrót w razie kłęski żywiołowej, poważnych zakłóceń porządku publicznego lub poważnej choroby, wypadku bądź śmierci członka rodziny,
 - pomoc logistyczna i administracyjna w razie utraty lub kradzieży dokumentów,
 - pomoc w razie postępowania sądowego przeciwko posłowi,
 - dodatkowe ubezpieczenie na życie i ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa (pozostałe kwoty).

Artykuł 26

Pomoc dla posłów z niepełnosprawnością

Na wniosek sekretarza generalnego i po wydaniu opinii przez Służbę Medyczną Parlamentu kwestorzy mogą zezwolić, aby Parlament pokrył niektóre wydatki konieczne do zapewnienia pomocy posłowi z niepełnosprawnością, tak aby mógł on wykonywać swoje obowiązki. Stopień niepełnosprawności, a także konieczność i zasadność proponowanej pomocy podlegają okresowej analizie i zatwierdzeniu przez Służbę Medyczną Parlamentu. W zezwoleniu kwestorzy określają zasady i okres udzielania pomocy.

*Artykuł 27***Nieobecności**

Diętę dzienną, o której mowa w art. 24, zmniejsza się o 50% za każdy dzień, w którym poseł był nieobecny na ponad połowę wszystkich głosowań imiennych w dowolnym dniu sesji miesięcznej, z wyłączeniem głosowań imiennych nad przyjęciem porządku obrad Parlamentu. Jeżeli połowa łącznej liczby głosowań imiennych nie jest liczbą całkowitą, na potrzeby niniejszego artykułu zaokrągla się ją w dół do najbliższej liczby całkowitej.

*Artykuł 28***Wykonanie środków przewidzianych w Regulaminie Parlamentu**

1. Poseł ukarany usunięciem z sali obrad na podstawie art. 175 Regulaminu Parlamentu traci prawo do diety dziennej przewidzianej w art. 24 niniejszych przepisów wykonawczych za okres, na jaki został usunięty z sali obrad.
2. Poseł traci prawo do diety dziennej, o której mowa w art. 24 niniejszych przepisów wykonawczych, jeżeli przewodniczący Parlamentu podejmie taką decyzję zgodnie z art. 176 Regulaminu Parlamentu.

*Rozdział 5***Pomoc osobistych współpracowników***Artykuł 29***Pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej**

1. Posłowie mają prawo do pomocy osobistych współpracowników, których sami wybierają. Parlament pokrywa rzeczywiście poniesione koszty wynikające w całości i wyłącznie z zatrudnienia jednego lub kilku asystentów lub korzystania z usług usługodawców zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi i na warunkach określonych przez Prezydium.
2. Pokrywane są wyłącznie koszty niezbędnej pomocy bezpośrednio związanej z pełnieniem mandatu. W żadnym wypadku nie można pokrywać kosztów związanych ze sferą życia prywatnego posła.
3. Koszty są pokrywane przez cały okres sprawowania mandatu przez posła. Pokryć można jedynie koszty poniesione nie wcześniej niż:
 - a) jeżeli wymagane jest przedłożenie umowy lub zmiany w umowie, z której wynikają te koszty, trzydzieści dni przed złożeniem wniosku o zarejestrowanie nowej umowy lub zmiany w umowie, lub
 - b) w pozostałych przypadkach, dziewięćdziesiąt dni przed złożeniem wniosku o zwrot kosztów zgodnie z niniejszym rozdziałem.
4. Od dnia 1 lipca 2023 r. maksymalna pokrywana kwota przysługująca w ciągu miesiąca z tytułu wszystkich osobistych współpracowników wymienionych w art. 30 wynosi 28 696 EUR.
5. Jeżeli mandat posła nie rozpoczyna się pierwszego dnia miesiąca lub nie kończy się ostatniego dnia miesiąca, pokrywane koszty pomocy parlamentarnej za dany miesiąc oblicza się proporcjonalnie.
6. Skumulowane niewykorzystane saldo kwoty przysługującej miesięcznie, o której mowa w ust. 4, przenosi się na kolejny rok budżetowy do wysokości kwoty miesięcznej, o której mowa w tym ustępie.

Artykuł 30

Zasady ogólne

1. Posłowie mogą korzystać z usług:
 - a) „akredytowanych asystentów parlamentarnych”, czyli osób fizycznych, o których mowa w art. 5a warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, mieszkających w miejscu zatrudnienia zgodnie z art. 20 regulaminu pracowniczego i udzielających bezpośredniej pomocy posłom w obiektach Parlamentu Europejskiego w jednym z jego trzech miejsc pracy, oraz
 - b) „asystentów krajowych”, czyli osób fizycznych, które pomagają posłom w państwie członkowskim, w którym zostali wybrani, i które zawarły z posłami umowę o pracę lub umowę o świadczenie usług zgodnie z właściwym prawem krajowym i na warunkach przewidzianych w niniejszym rozdziale.

2. Co najmniej dwóch posłów może utworzyć grupę, aby wspólnie zatrudniać lub korzystać z usług co najmniej jednego asystenta w rozumieniu ust. 1 lub co najmniej jednego stażysty, pod warunkiem że zawrą umowę na piśmie według wzoru umowy zatwierdzonego przez właściwego urzędnika zatwierdzającego. W takich przypadkach posłowie ci wyznaczają ze swojego grona posła lub posłów uprawnionych do podpisywania umów lub do składania wniosków o zatrudnienie w imieniu grupy. Nazwa grupy nie może zawierać żadnych odniesień do partii, fundacji ani ruchów politycznych.

Posłowie przedkładają odpowiedniej jednostce pisemną deklarację określającą udział każdego z nich w grupie, który odejmuje się od kwoty przewidzianej w art. 29 ust. 4. Maksymalny udział żadnego posła w grupie nie może przekraczać 80 %.

Aby obliczyć liczbę umów przypadających na posła, każdego asystenta lub stażystę zatrudnionego przez grupę posłów przydziela się jednemu z uczestniczących posłów wyznaczonemu przez odpowiedzialnego posła.

3. Art. 32–40 nie mają zastosowania do akredytowanych asystentów parlamentarnych.
4. Można pokryć też koszty poniesione z tytułu umów o staż, które są zawarte na warunkach określonych przez Prezydium.
5. Posłowie mogą korzystać również z usług osób fizycznych mających siedzibę lub osób prawnych utworzonych w państwie członkowskim, które świadczą na ich rzecz specjalistyczne i jasno określone usługi i z którymi zawarli umowę o świadczenie usług zgodnie z obowiązującym prawem krajowym i na warunkach przewidzianych w niniejszym rozdziale. Usługodawcy ci muszą mieć odpowiednie kwalifikacje lub doświadczenie w świadczeniu danych usług.

Osoby prawne świadczące usługi na kwotę ponad 60 000 EUR z VAT muszą – w dniu wejścia w życie umowy z posłem – być utworzone w państwie członkowskim i prowadzić działalność w danej dziedzinie od co najmniej roku.

Jeżeli wartość usług przekracza 60 000 EUR z VAT, usługodawcę wybiera się w drodze postępowania o udzielenie zamówienia, z wyjątkiem usług świadczonych przez asystentów krajowych zgodnie z ust. 1 lit. b). W przypadku umów o świadczenie podobnych usług przez tego samego usługodawcę próg ten stosuje się na zasadzie kumulacji. W postępowaniu o udzielenie zamówienia uczestniczy co najmniej pięciu całkowicie niezależnych kandydatów. Decyzję o udzieleniu zamówienia można podjąć tylko wtedy, gdy wpłyną co najmniej trzy ważne oferty. Zamówienia udziela się oferentowi, który złożył ofertę o najlepszej relacji jakości do ceny.

6. Świadczenie usług nie może obejmować udostępniania personelu, z wyjątkiem tymczasowych usług świadczonych przez usługodawców, którzy udostępniają personel zawodowo i regularnie oraz są do tego odpowiednio uprawnieni na mocy obowiązującego prawa krajowego.

Usług świadczonych zgodnie z ust. 1 lit. b) nie zleca się podwykonawcom. Z kolei usługi świadczone zgodnie z ust. 5 zleca się podwykonawcom wyłącznie z należycie uzasadnionych przyczyn po poinformowaniu odpowiedniej jednostki Parlamentu, a w każdym razie wyłącznie do wysokości 20 % łącznej wartości danej umowy.

7. Prezydium przyjmuje wykaz wydatków, które można pokryć z tytułu zwrotu kosztów pomocy parlamentarnej ⁽⁹⁾.
8. Nazwiska asystentów i stażystów oraz nazwiska lub nazwy usługodawców i upoważnionych płatników są publikowane – przez cały okres trwania ich umów – na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego wraz z nazwiskiem posła lub posłów, którym pomagają.

Z odpowiednio uzasadnionych względów, takich jak ochrona bezpieczeństwa lub zawieszenie czy rozwiązanie nadal obowiązującej umowy, asystenci, stażyści, usługodawcy, upoważnieni płatnicy i zainteresowany poseł mogą zwrócić się na piśmie do sekretarza generalnego o niepublikowanie ich nazwiska lub nazwy na stronie internetowej Parlamentu. Decyzję w sprawie takiego wniosku podejmuje sekretarz generalny. O decyzji powiadamia się wszystkie zainteresowane strony.

9. Liczba asystentów przydzielonych posłowi jednocześnie nie może przekraczać czterech akredytowanych asystentów parlamentarnych i dziesięciu asystentów krajowych niezależnie od ich rozkładu czasu pracy. W drodze wyjątku i najdłużej przez miesiąc maksymalną liczbę akredytowanych asystentów parlamentarnych można zwiększyć do pięciu, jeżeli jest to niezbędne, by ułatwić przekazanie zadań nowo zatrudnionemu asystentowi.

Do maksymalnej liczby określonej w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie wlicza się akredytowanych asystentów parlamentarnych zatrudnionych, by zrekompensować należycie uzasadnioną nieobecność innego akredytowanego asystenta parlamentarnego zgodnie z art. 18 ust. 6 przepisów wykonawczych w odniesieniu do tytułu VII warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ⁽¹⁰⁾.

10. Wskazując poziom zaszeregowania swoich akredytowanych asystentów parlamentarnych, poseł powinien brać pod uwagę ich kwalifikacje i doświadczenie, zadania, które im powierzy, możliwość rozwoju kariery zawodowej oraz potrzebę należytego zarządzania finansami.

11. Co najmniej 40 % kwoty przewidzianej w art. 29 ust. 4 niniejszych przepisów wykonawczych przeznaczają się na pokrycie kosztów wynikających z tytułu VII warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. W związku z tym wszystkie koszty pomocy parlamentarnej, które nie wynikają z tytułu VII warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, nie mogą łącznie przekraczać 60 % kwoty przewidzianej w art. 29 ust. 4 niniejszych przepisów wykonawczych.

Natomiast wydatki na świadczenie usług, o których mowa w niniejszym artykule, nie mogą przekraczać 20 % kwoty przewidzianej w art. 29 ust. 4.

Limity te oblicza się na każdy rok budżetowy jako sumę kwot przysługujących miesięcznie przewidzianych w art. 29 ust. 4, powiększoną o niewykorzystaną kwotę przesuniętą na kolejny rok budżetowy, o której mowa w art. 29 ust. 6, w ujęciu proporcjonalnym.

12. Parlament pokrywa wydatki na wynagrodzenia brutto osób fizycznych zatrudnionych przez posła w charakterze asystentów krajowych lub honoraria (bez VAT) za usługi specjalistyczne do maksymalnej kwoty miesięcznej. Pułapy te ustala Prezydium zgodnie z ust. 13 i może je dostosowywać co rok. Obowiązujące pułapy są publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

13. Pułapy te są równe trzyipółkrotności kwoty referencyjnej. Kwota referencyjna wynosi jedną dwunastą kwoty opublikowanej przez Eurostat jako średnie roczne wynagrodzenie brutto osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy w państwie członkowskim, w którym dany poseł został wybrany.

Obliczone w ten sposób pułapy nie są jednak niższe od podstawowego wynagrodzenia akredytowanego asystenta parlamentarnego w grupie zaszeregowania 6 ani wyższe od podstawowego wynagrodzenia akredytowanego asystenta parlamentarnego w grupie zaszeregowania 19.

Wszelkie premie są zwracane jedynie do wysokości wymienionych wyżej pułapów obliczonych w ujęciu rocznym i ograniczone do jednej szóstej rocznych zarobków brutto asystenta.

⁽⁹⁾ Zob. wykaz wydatków, które można pokryć z tytułu zwrotu kosztów pomocy parlamentarnej, przyjęty przez Prezydium w dniach 5 lipca 2010 r. i 26 października 2015 r.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Prezydium z dnia 14 kwietnia 2014 r.

Pełapy te zmniejsza się proporcjonalnie, jeżeli asystent krajowy pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy lub przez niepełny miesiąc.

14. Zarobki brutto asystenta krajowego, od którego wymaga się głównie wsparcia administracyjnego i obsługi sekretariatu, ale również wykonywania zadań redakcyjnych i doradczych, nie przekraczają 60 % miesięcznych pułapów ustalonych przez Prezydium zgodnie z ust. 13.

Natomiast zarobki brutto asystenta krajowego, od którego wymaga się głównie wykonywania zadań redakcyjnych i doradczych, ale również wsparcia administracyjnego i obsługi sekretariatu, nie przekraczają 70 % miesięcznych pułapów ustalonych przez Prezydium zgodnie z ust. 13, chyba że asystent krajowy uzyskał dyplom ukończenia co najmniej trzyletnich studiów wyższych lub ma równoważne doświadczenie zawodowe.

15. Parlament pokrywa rzeczywiście poniesione przez asystentów krajowych koszty okazjonalnych podróży służbowych odbywanych w ramach obowiązków na polecenie posła. Podróże służbowe na posiedzenia plenarne Parlamentu uznaje się za podróże okazjonalne.

Aby uzyskać zwrot takich kosztów, należy przedstawić dokumenty potwierdzające.

Należy wybierać najbardziej opłacalne i efektywne formy transportu i zakwaterowania dostępne w danym czasie. Podróże samolotem odbywają się w klasie ekonomicznej, a pociągiem – w drugiej klasie. Zakwaterowanie ma miejsce w pokoju klasy standardowej. Z taksówek można korzystać w wyjątkowych sytuacjach i tylko na krótkich trasach, jeżeli nie jest dostępny transport publiczny.

Zwrot kosztów ogranicza się do minimum przewidzianego w obowiązującym prawie krajowym, a w przypadku kosztów zakwaterowania – do wysokości pułapów mających zastosowanie do urzędników i innych pracowników Parlamentu.

Artykuł 31

Konsekwencje finansowe w przypadku stwierdzenia nękania lub molestowania akredytowanego asystenta parlamentarnego

Jeżeli w wyniku wewnętrznego postępowania w sprawie nękania lub molestowania przewodniczący stwierdzi, że poseł jest winny nękania psychicznego lub molestowania seksualnego akredytowanego asystenta parlamentarnego, wszelkie zobowiązania finansowe posła wynikające z umowy z asystentem, w szczególności jego wynagrodzenie, Parlament potrąca na zasadzie odstępstwa od art. 29 z kwoty przeznaczonej na zwrot kosztów pomocy parlamentarnej posła, a poseł traci prawo do dalszego korzystania z usług tego asystenta.

Artykuł 32

Upoważniony płatnik

1. Wszystkimi zawartymi przez posła lub grupę posłów umowami o pracę i świadczenie usług, a także wszelkimi umowami o staż odbywający się w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany, zarządza upoważniony płatnik mający siedzibę w państwie członkowskim.

2. Usługi upoważnionego płatnika świadczy osoba fizyczna lub prawna uprawniona w jednym z państw członkowskich do prowadzenia działalności zawodowej w zakresie aspektów podatkowych i aspektów dotyczących ubezpieczenia społecznych umów o pracę lub umów o świadczenie usług zgodnie z prawem krajowym.

Osoba fizyczna lub prawna świadcząca usługi upoważnionego płatnika nie znajduje się w żadnej z sytuacji wykluczenia, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. ⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj>).

Upoważniony płatnik korzysta z profesjonalnego skomputeryzowanego systemu obsługi płac.

3. Poseł zawiera oddzielną umowę z wybranym przez siebie upoważnionym płatnikiem spełniającym warunki, o których mowa w ust. 2.

Koszty poniesione z tytułu korzystania z usług upoważnionego płatnika zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu pokrywa się z kwoty przewidzianej w art. 29 ust. 4 i nie wlicza się ich do limitu określonego w art. 30 ust. 11 akapit drugi w odniesieniu do usług.

Honoraria upoważnionego płatnika (bez VAT) nie mogą przekraczać 4 % kwoty przewidzianej w art. 29 ust. 4.

Pełap honorariów upoważnionego płatnika rewiduje się w ujęciu skumulowanym w danym roku kalendarzowym proporcjonalnie do czasu trwania zawartej z nim umowy.

4. Poseł zawiera umowę z upoważnionym płatnikiem w oparciu o wzór umowy zatwierdzony przez właściwego urzędnika zatwierdzającego.

Każda nowa wersja wzoru umowy jest obowiązkowa od momentu poinformowania o niej posłów; nie ma mocy wstecznej w odniesieniu do obowiązujących umów.

Zgodnie z niniejszym rozdziałem wzór umowy określa zasady płatności w odniesieniu do umów, o których mowa w ust. 1, a także honorarium i zakres odpowiedzialności upoważnionego płatnika.

Artykuł 33

Zasady administrowania umowami z osobistymi współpracownikami

1. W odniesieniu do administrowanych przez siebie umów upoważniony płatnik gwarantuje odpowiednie stosowanie prawa krajowego i prawa Unii, szczególnie w dziedzinie ubezpieczenia społecznego i zobowiązań podatkowych.

2. Kwoty honorarium upoważnionego płatnika wypłaca się za okazaniem odpowiednich faktur lub rachunków.

3. Poseł dostarcza upoważnionemu płatnikowi wszystkie dokumenty i informacje, których on potrzebuje, aby zagwarantować zgodność z prawem powierzonych mu umów i prawidłowe administrowanie nimi, a w szczególności dokumenty i informacje, o których mowa w art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 1 lit. a), art. 38, art. 39 ust. 1 lit. a) i art. 40.

4. Parlament wypłaca upoważnionemu płatnikowi kwoty należne z tytułu administrowania powierzonymi mu umowami, łącznie z umowami o staż, za okazaniem niezbędnych dokumentów potwierdzających.

5. W związku z umową o pracę lub umową o staż Parlament wypłaca upoważnionemu płatnikowi zaliczki na poczet wydatków z tytułu wynagrodzenia, składek na ubezpieczenie społeczne i podatków.

Rozliczenie zaliczek należy do obowiązków posła i upoważnionego płatnika i przebiega zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi i właściwym prawem krajowym.

Artykuł 34

Wniosek o pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej

1. Poseł lub upoważniony przez niego płatnik składa do odpowiedniej jednostki Parlamentu wniosek o pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej na mocy art. 30 ust. 1 lit. b) oraz art. 30 ust. 2, 4 i 5, wyszczególniający beneficjentów i kwoty do wypłaty oraz podpisany przez wszystkich zainteresowanych posłów i upoważnionego płatnika. W przypadku umów o pracę do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające, o których mowa w art. 35, a w przypadku umów o świadczenie usług – dokumenty, o których mowa w art. 39.

2. Poseł niezwłocznie zawiadamia upoważnionego płatnika i odpowiednią jednostkę Parlamentu o wszelkich zmianach w swoich stosunkach umownych i poleceniach dotyczących płatności, i wskazuje zmiany wprowadzone do umowy.

Upoważniony płatnik nie czeka na rozliczenie księgowe i bezzwłocznie przekazuje te informacje wraz z odpowiednimi dokumentami potwierdzającymi odpowiedniej jednostce Parlamentu.

Artykuł 35

Dokumenty wymagane w związku z umową o pracę

Wniosek o pokrycie kosztów umowy o pracę musi zawierać:

- a) oryginał umowy o pracę, którą poseł zawarł ze swoim asystentem krajowym;
- b) szczegółowy opis stanowiska i dokładny adres wykonywania obowiązków;
- c) zestawienie szczegółowych wyliczeń wynagrodzenia, składek na ubezpieczenie społeczne odprowadzanych przez pracodawcę i pracownika oraz innych przewidywalnych kosztów do zapłaty lub zwrotu w ciągu roku kalendarzowego i w momencie zakończenia umowy, uwzględniające przepisy prawa krajowego, w tym przepisy o płacy minimalnej, a także zobowiązania umowne, w tym ewentualny zwrot kosztów podróży służbowych;
- d) poświadczoną kopię ważnego dokumentu tożsamości asystenta krajowego;
- e) zaświadczenie o miejscu zamieszkania asystenta krajowego;
- f) dokumenty potwierdzające kwalifikacje i doświadczenie zawodowe asystenta krajowego; oraz
- g) wykaz wszystkich następujących rodzajów działalności zewnętrznej, zarówno zarobkowej, jak i niezarobkowej, w którą zaangażowany jest asystent krajowy: działalność zawodowa, biuro polityczne, studia podyplomowe, kursy rozwoju zawodowego trwające dłużej niż miesiąc, staże i działania na rzecz partii czy fundacji politycznej, ruchu politycznego lub parlamentarnej grupy politycznej; do wykazu należy dołączyć:
 - (i) oświadczenie asystenta, że w trakcie obowiązywania umowy nie będzie on podejmował bezpośrednio ani pośrednio żadnych zobowiązań, nawet niezarobkowych, które mogłyby przeszkadzać mu w wykonywaniu obowiązków lub powodować konflikt interesów; oraz
 - (ii) oświadczenie posła, że zapoznał się z wykazem działalności zewnętrznej asystenta i potwierdza, iż nie będzie ona przeszkadzać asystentowi w wykonywaniu obowiązków ani powodować konfliktu interesów.

Artykuł 36

Rozliczenie księgowe

1. Najpóźniej do dnia 31 marca roku następującego po odnośnym roku budżetowym upoważniony płatnik składa odpowiedniej jednostce Parlamentu – w szczególności w celu rozliczenia wypłaconych zaliczek – zestawienie kosztów poniesionych z tytułu wynagrodzeń, podatków i składek na ubezpieczenie społeczne odprowadzonych przez pracodawcę i pracownika, jak również wszelkich innych kosztów podlegających zwrotowi w odniesieniu do każdego z zatrudnionych asystentów krajowych i każdego ze stażystów odbywających staż w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany. Ponadto składa on również dokument potwierdzający objęcie asystenta krajowego systemem ubezpieczenia społecznego i wymieniający posła jako pracodawcę, zaświadczenie o ubezpieczeniu od wypadków przy pracy, jeżeli jest ono przewidziane właściwym prawem krajowym, i zaświadczenie o dochodzie rocznym. Upoważniony płatnik potwierdza też, że wszelkie zobowiązania wynikające z przepisów właściwego prawa krajowego zostały spełnione, a na wniosek odpowiedniej jednostki Parlamentu przedkłada wszystkie odcinki wypłaty wystawione za okres sprawozdawczy, a także dowody wypłaty wynagrodzenia oraz odprowadzenia składek na ubezpieczenie społeczne i podatków.

W razie rozwiązania umowy między upoważnionym płatnikiem a posłem, a także po wygaśnięciu mandatu posła, zobowiązania te zaspokajają się najpóźniej w ciągu trzech miesięcy.

Zestawienia, o których mowa w akapicie pierwszym, sporządza się zgodnie ze specyfikacjami podanymi przez Parlament.

2. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 1, nie zostaną przedstawione w terminie, wszystkie powiązane z nimi płatności uznaje się za nieprawidłowe. Po kontroli dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku ich braku odpowiednia jednostka Parlamentu kieruje do upoważnionego płatnika zawiadomienie – z kopią do posła – o prawidłowości lub nieprawidłowości dokonanych płatności i w razie konieczności wskazuje brakujące dokumenty, które należy dostarczyć.

Jeżeli w zawiadomieniu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, stwierdzono nieprawidłowość płatności, dokumenty niezbędne do stwierdzenia jej prawidłowości należy przekazać odpowiedniej jednostce Parlamentu w ciągu miesiąca od daty zawiadomienia. Jeżeli dokumenty nie zostaną złożone w tym terminie, Parlament stosuje art. 71, art. 72 lub oba te artykuły, w zależności od sytuacji.

Artykuł 37

Obowiązki związane z umowami z asystentami krajowymi

1. W okresie przewidzianym właściwym prawem krajowym i co najmniej przez pięć lat od zakończenia kadencji parlamentarnej upoważniony płatnik przechowuje rejestr płatności wyszczególniający wypłacone kwoty wynagrodzeń, a w stosownych przypadkach również kwoty podatku i składek na ubezpieczenie społeczne odprowadzone przez pracodawcę i pracownika.

Niezależnie od akapitu pierwszego po rozwiązaniu umowy upoważniony płatnik przekazuje niezwłocznie poświadczoną kopię wszystkich dokumentów dotyczących wynagrodzeń posłowi oraz wybranemu przez niego wykwalifikowanemu specjalście.

2. Asystent powstrzymuje się od wszelkich zachowań sprzecznych z interesami posła, dla którego pracuje, oraz z interesami Parlamentu. Asystent niezwłocznie powiadamia posła, jeśli zamierza prowadzić zarobkową lub niezarobkową działalność zewnętrzną lub kandydować w wyborach.

Asystent mieszka w takiej odległości od miejsca pracy, jaka pozwala mu należycie wykonywać obowiązki.

3. Poseł powiadamia niezwłocznie odpowiednią jednostkę Parlamentu o wszelkich zmianach warunków zatrudnienia, które mają wpływ na koszty pomocy parlamentarnej, a także o zamiarze prowadzenia przez asystenta działalności zewnętrznej innej niż zadeklarowana zgodnie z art. 35 lit. g) lub kandydowania w wyborach. Obowiązkiem posła jest zapewnienie, by ani działalność zewnętrzna, ani kandydowanie w wyborach nie kolidowały z wykonywaniem przez asystenta obowiązków i nie przynosiły szkody interesom finansowym Unii. W tym celu poseł wprowadza ustalenia, które mogą obejmować dostosowanie czasu pracy asystenta czy skorzystanie przez asystenta z urlopu corocznego lub urlopu bezpłatnego. Odpowiednia jednostka Parlamentu może zażądać dowodów na istnienie takich ustaleń z zainteresowanym asystentem.

4. Asystent krajowy zamierzający kandydować w wyborach działa zgodnie z prawem krajowym dotyczącym kampanii wyborczych. Jeżeli asystent zostanie wybrany, pokrywanie jego kosztów zostaje zakończone, chyba że może on przedstawić dowody na to, że jego mandat nie koliduje z pełnieniem obowiązków asystenta parlamentarnego.

5. Umowy zawarte między posłem a asystentem muszą zawierać warunki określone w ust. 2 i 4.

6. Wydatki poniesione w związku z umowami o pracę zawartymi z asystentami krajowymi można pokryć, pod warunkiem że minimalny czas pracy wynosi 5 godzin tygodniowo, a całkowity czas pracy, łącznie z czasem poświęconym na działalność zewnętrzną, nie przekracza 48 godzin tygodniowo. Do celów niniejszego ustępu działalność o charakterze niezarobkowym, o której mowa w art. 35, bierze się pod uwagę tylko wtedy, gdy w danym przypadku działalność danego rodzaju jest zazwyczaj wykonywana za wynagrodzeniem.

Artykuł 38

Koszty związane z rozwiązaniem umowy o pracę

1. Koszty związane z rozwiązaniem umowy o pracę zawartej przez posła z asystentem krajowym można pokryć, pod warunkiem że:
 - a) obowiązek ich poniesienia wynika z przepisów właściwego krajowego prawa pracy, w tym z układów zbiorowych; oraz
 - b) poseł wywiązał się z ustawowych obowiązków związanych z rozwiązaniem umowy o pracę zawartej z asystentem krajowym, w tym z okresem wypowiedzenia, w odpowiednim czasie przed wygaśnięciem mandatu, chyba że wygaśnięcia mandatu nie można było przewidzieć z wyprzedzeniem.
2. Koszty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można pokryć do ustawowego minimum i w granicach określonych w art. 29 ust. 4.
3. Dodatkowe koszty, które wynikają ze szczególnego porozumienia między stronami wykraczającego poza obowiązki ustawowe lub wynikające z układów zbiorowych, można pokryć w granicach określonych w art. 29 ust. 4 do kwoty odpowiadającej średniemu podstawowemu miesięcznemu wynagrodzeniu brutto asystenta krajowego w ostatnim roku zatrudnienia.
4. Ust. 3 nie stosuje się, jeżeli:
 - a) asystent krajowy pracował dla posła krócej niż dwanaście miesięcy;
 - b) asystent zostaje ponownie zatrudniony w charakterze asystenta posła lub grupy posłów w ciągu dwóch miesięcy od daty rozwiązania umowy.
5. Jeżeli na mocy właściwego krajowego prawa pracy poseł jest ustawowo zobowiązany wypłacić asystentowi – w związku z kosztami związanymi z rozwiązaniem umowy – kwotę przekraczającą trzykrotność jego średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto, koszty te można pokryć za okazaniem prawidłowo wystawionych dokumentów potwierdzających, które muszą być poświadczone przez właściwe organy krajowe.

Artykuł 39

Dokumenty wymagane w związku z umową o świadczenie usług

1. Z wyjątkiem specjalistycznych usług, których koszt nie przekracza 500 EUR z VAT, wniosek o pokrycie kosztów związanych z umową o świadczenie usług zawiera:
 - a) umowę zawartą przez posła z usługodawcą, jasno określającą charakter świadczonych usług;
 - b) z wyjątkiem zawartych z asystentami krajowymi umów o świadczenie usług na kwotę ponad 60 000 EUR z VAT – dokumenty dotyczące zamówień publicznych, w tym:
 - ogłoszenie zawierające opis potrzeb i wymogów, kryteria udzielenia zamówienia i orientacyjny harmonogram;
 - zaproszenia wysłane do oferentów lub wszelkie inne podjęte działania reklamowe;
 - otrzymane oferty; oraz
 - uzasadnienie wyboru konkretnej oferty;
 - c) w przypadku usługodawców będących osobami prawnymi – kopię wpisu do rejestru handlowego lub równoważny dokument potwierdzający datę i miejsce utworzenia, wraz z aktem założycielskim, a w przypadku usługodawców będących osobami fizycznymi – dokument potwierdzający miejsce siedziby, dokumenty wymienione w art. 35 lit. d)–f) oraz – z wyjątkiem umów o świadczenie usług specjalistycznych – w lit. g) tego artykułu;
 - d) w przypadku usługodawców będących osobami prawnymi – wykaz osób fizycznych uczestniczących w świadczeniu usług przez tę osobę prawną, wraz z informacjami o ich wykształceniu, kwalifikacjach zawodowych i doświadczeniu związanym ze świadczeniem danych usług, a także oświadczenie potwierdzające brak konfliktu interesów zgodnie z definicją zawartą w art. 66 ust. 2 oraz stwierdzające, że żadna z tych osób nie jest asystentem w rozumieniu art. 30 ani nie należy do żadnej kategorii, o których mowa w art. 41 lit. d);

e) podpisane przez posła oświadczenie, że usługi będą zlecane podwykonawcom tylko z należycie uzasadnionych przyczyn i po poinformowaniu odpowiedniej jednostki Parlamentu, a w każdym razie tylko do maksymalnie 20 % całkowitej wartości umowy, lub, w przypadku usługodawców będących asystentami krajowymi, podpisane przez posła oświadczenie, że usługi nie będą zlecane podwykonawcom.

2. Koszt świadczenia usług pokrywa się po przedstawieniu przez posła odpowiedniej jednostce Parlamentu faktury lub szczegółowego rachunku za usługę rzeczywiście wykonaną, a także kopii umowy zawartej z usługodawcą. Do faktury lub szczegółowego rachunku należy dołączyć oświadczenie posła, że usługa została rzeczywiście wykonana. Na żądanie odpowiedniej jednostki Parlamentu poseł przedstawia też najważniejsze dokumenty potwierdzające.

W przypadku usług częściowo lub całkowicie zwolnionych z VAT odpowiednia jednostka Parlamentu może zwrócić się do upoważnionego płatnika o potwierdzenie podstawy prawnej zwolnienia.

Artykuł 40

Koszty nadzwyczajne

Jeżeli asystent krajowy zatrudniony na podstawie umowy o pracę jest nieobecny przez ponad trzy miesiące z powodu urlopu macierzyńskiego lub poważnej choroby, część kosztów zastąpienia go, począwszy od trzeciego miesiąca nieobecności nieobjętej świadczeniami wypłacanymi pracownikowi przez krajowy system ubezpieczeń społecznych, można pokryć, wykraczając poza kwotę, o której mowa w art. 29 ust. 4. Upoważniony płatnik składa w odpowiedniej jednostce Parlamentu podpisany przez posła wniosek o pokrycie tych kosztów.

Artykuł 41

Koszty niepodlegające zwrotowi

Kwoty wypłacone na mocy niniejszego rozdziału nie mogą służyć bezpośrednio ani pośrednio do:

- a) finansowania umów z organizacjami realizującymi cele polityczne, takimi jak partie, fundacje i ruchy polityczne czy parlamentarne grupy polityczne;
- b) pokrycia kosztów, które mogą być zwracane z innych dodatków przewidzianych w niniejszych przepisach wykonawczych lub innych postanowieniach Regulaminu Parlamentu;
- c) pokrycia kosztów poniesionych w związku z umową o świadczenie usług, która może prowadzić do konfliktu interesów, zwłaszcza gdy poseł lub jedna z osób wymienionych w lit. d):
 - jest właścicielem lub współwłaścicielem spółki lub organizacji prowadzącej działalność zarobkową i działającej jako jego usługodawca.
 - jest członkiem zarządu lub innych organów wykonawczych spółki lub organizacji prowadzącej działalność zarobkową i działającej jako jego usługodawca,
 - ma dostęp do rachunku bankowego usługodawcy,
 - ma jakikolwiek interes w działalności usługodawcy lub uzyskuje w związku z nią jakiegokolwiek korzyści finansowe;
- d) finansowania umów umożliwiających zatrudnianie lub korzystanie z usług małżonka posła lub partnera, z którym pozostaje on w stałym związku, a także rodziców, dzieci i rodzeństwa oraz ogółem we wszystkich przypadkach mogących powodować konflikt interesów zgodnie z definicją zawartą w art. 66 ust. 2;

- e) pokrycia wydatków związanych z umowami zawartymi z osobami fizycznymi zatrudnionymi jako akredytowani asystenci parlamentarni, aby udzielać bezpośredniej pomocy posłom w obiektach Parlamentu Europejskiego w jednym z jego trzech miejsc pracy, które wbrew art. 20 regulaminu pracowniczego nie mieszczą w miejscu zatrudnienia.

Rozdział 6

Udostępnienie sprzętu i udogodnień

Artykuł 42

Dostęp do usług wewnętrznych oraz udostępnienie sprzętu i udogodnień

1. Prezydium określa przepisy dotyczące dostępu posłów do usług wewnętrznych świadczonych przez Parlament i udostępnienia posłom sprzętu i udogodnień, a w szczególności:
 - korzystania przez posłów z samochodów służbowych,
 - wyposażenia biur posłów,
 - udostępnienia posłom komputerów i urządzeń telekomunikacyjnych,
 - dostarczania posłom artykułów papierniczych,
 - korzystania przez posłów i grupy polityczne Parlamentu z pomieszczeń biurowych oddanych do ich dyspozycji w biurach kontaktowych Parlamentu,
 - obsługi zasobów archiwalnych posłów przekazanych w formie darowizny lub spadku na rzecz instytutu, stowarzyszenia lub fundacji,
 - zasad pozwalających posłom kończącym sprawowanie mandatu w trakcie kadencji Parlamentu na przewiezienie przedmiotów osobistego użytku znajdujących się w biurach w Brukseli i Strasburgu do kraju pochodzenia posła,
 - korzystania z rowerów służbowych,
 - kursów językowych i komputerowych dostępnych dla posłów,
 - korzystania z usług Służby Medycznej Parlamentu.
2. Prezydium może również przyjąć przepisy o udostępnieniu infrastruktury Parlamentu byłym przewodniczącym Parlamentu, w czasie sprawowania przez nich mandatu poselskiego, a także byłym posłom.

Rozdział 7

Dodatek z tytułu kosztów ogólnych

Artykuł 43

Prawo do dodatku z tytułu kosztów ogólnych

1. Poseł ma prawo do dodatku z tytułu kosztów ogólnych na pokrycie wydatków wynikających z działalności parlamentarnej.
2. Zgodnie z motywem 17 i art. 20 ust. 3 Statutu dodatek z tytułu kosztów ogólnych wypłaca się w formie ryczałtu.
3. Dodatek z tytułu kosztów ogólnych przysługuje posłowi od miesiąca, w którym wpłynął jego wniosek o wypłatę dodatku.

4. Poseł może wybrać, czy chce otrzymać całość czy część kwoty dodatku.

Artykuł 44

Okres

1. Dodatek z tytułu kosztów ogólnych wypłaca się przez cały okres sprawowania przez posła mandatu.
2. Miesięczna wysokość dodatku z tytułu kosztów ogólnych wynosi 4 950 EUR.
3. Poseł rozpoczynający mandat po piętnastym dniu miesiąca otrzymuje tylko połowę dodatku z tytułu kosztów ogólnych za ten miesiąc.
4. Połowę dodatku z tytułu kosztów ogólnych wypłaca się również przez trzy miesiące następujące po miesiącu, w którym poseł zakończył wykonywanie mandatu, pod warunkiem że pełnił go przez co najmniej sześć miesięcy i nie został ponownie wybrany.

Artykuł 45

Wypłata a nieobecności

1. Wszystkie kwoty dodatku z tytułu kosztów ogólnych wypłaca się bezpośrednio posłom.
2. Poseł, który w ciągu roku parlamentarnego (od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia) był nieobecny przez co najmniej połowę ustalonych dni sesyjnych, zwraca Parlamentowi 50 % dodatku z tytułu kosztów ogólnych za ten okres.
3. Przewodniczący może usprawiedliwić nieobecności, o których mowa w ust. 2, jeżeli są spowodowane przyczynami zdrowotnymi, ważnymi okolicznościami rodzinnymi lub oddelegowaniem posła w inne miejsce na podstawie zezwolenia przewodniczącego, Prezydium lub Konferencji Przewodniczących. Dokumenty usprawiedliwiające nieobecność należy dostarczyć kwestorom w terminie dwóch miesięcy od pierwszego dnia nieobecności.
4. Nieobecność ciężarnej posłanki na oficjalnych posiedzeniach Parlamentu jest usprawiedliwiona przez okres trzech miesięcy poprzedzających narodziny dziecka. Posłanka musi przedstawić zaświadczenie lekarskie wskazujące przewidywany termin porodu. Po porodzie jej nieobecność na oficjalnych posiedzeniach jest usprawiedliwiona przez okres sześciu miesięcy. Posłanka musi przedstawić odpis aktu urodzenia dziecka.

Artykuł 46

Pokrywane wydatki

1. Dodatek z tytułu kosztów ogólnych przeznacza się na pokrycie m.in. kosztów prowadzenia i utrzymania biura, materiałów biurowych i dokumentacji, kosztów wyposażenia biurowego, działań reprezentacyjnych czy kosztów administracyjnych.
2. Jeżeli poseł stwierdzi, że wyczerpał kwoty innych dodatków przewidziane na mocy niniejszych przepisów wykonawczych lub innych przepisów Parlamentu, może również wykorzystać dodatek z tytułu kosztów ogólnych do bezpośredniego pokrycia kosztów działań objętych tymi dodatkami.

Artykuł 47

Zasady wykorzystywania dodatku z tytułu kosztów ogólnych

1. Aby ułatwić posłom zarządzanie wydatkami i ich monitorowanie, Parlament wypłaca środki przeznaczone na dodatek z tytułu kosztów ogólnych na oddzielny rachunek, na który nie przelewa żadnych innych płatności. Rachunek taki jest objęty zwykłymi gwarancjami nierozzerwalnie związanymi z mandatem.

2. Posłowie ponoszą wyłączną odpowiedzialność za sposób wykorzystania kwot wypłaconych zgodnie z niniejszym rozdziałem.

3. Posłowie mogą dokumentować sposób wykorzystania tych kwot, szczegółowo lub według rodzaju kosztów wymienionych w ust. 4 niniejszego artykułu, samodzielnie lub przy wsparciu audytora zewnętrznego, a informacje te mogą opublikować w całości lub w części na stronie internetowej Parlamentu zgodnie z art. 11 Regulaminu Parlamentu.

4. Rodzaje kosztów, o których mowa w ust. 3:

Rodzaj 1: Wynajem biura lokalnego i związane z tym opłaty

Rodzaj 2: Koszty prowadzenia biura lokalnego

Rodzaj 3: Materiały biurowe, papiernicze i zużywalne

Rodzaj 4: Książki, czasopisma, gazety i przeglądy prasy

Rodzaj 5: Wyposażenie i umeblowanie biur

Rodzaj 6: Protokół i reprezentacja

Rodzaj 7: Organizacja wydarzeń, seminariów i konferencji

Rodzaj 8: Inne wydatki administracyjne

Rodzaj 9: Koszty działalności pokrywane z innych dodatków, po wyczerpaniu tych dodatków

Rodzaj 10: Inne koszty związane z mandatem posła.

5. Prezydium przyjmuje wszelkie dodatkowe środki, które uzna za niezbędne, aby ułatwić wykonywanie decyzji posłów podjętych zgodnie z ust. 3.

TYTUŁ II

WYGAŚNIĘCIE MANDATU PARLAMENTARNEGO

Rozdział 1

Odprawa przejściowa

Artykuł 48

Prawo do odprawy przejściowej

Od pierwszego dnia miesiąca następującego po zaprzestaniu pełnienia obowiązków poselskich były poseł ma prawo do odprawy przejściowej zgodnie z art. 13 Statutu.

Artykuł 49

Warunki

1. Jeżeli były poseł uprawniony do odprawy przejściowej sprawuje mandat w innym parlamencie lub objął urząd publiczny, kwotę przysługującą mu tam wynagrodzenia odejmuje się od odprawy przejściowej.

2. Art. 2 ust. 3 stosuje się przez analogię do odprawy przejściowej.

3. Do celów niniejszego artykułu „inny parlament” oznacza każdy parlament mający uprawnienia prawodawcze ustanowiony w państwie członkowskim.

4. Do celów niniejszego artykułu „urząd publiczny” oznacza następujące rodzaje stanowisk:
 - a) wybieralne stanowisko pełnione za wynagrodzeniem i związane z wykonywaniem uprawnień władzy publicznej;
 - b) stanowisko członka rządu krajowego lub regionalnego;
 - c) stanowisko wysokiego rangą urzędnika sprawującego władzę publiczną, urzędnika lub członka instytucji Unii.

Artykuł 50

Kumulacja świadczeń

1. Były poseł mający jednocześnie prawo do odprawy przejściowej, o której mowa w art. 13 Statutu, oraz do emerytury, o której mowa w art. 14 Statutu, lub renty inwalidzkiej, o której mowa w art. 15 Statutu, sam decyduje, które z tych dwóch świadczeń chce otrzymywać. Powiadamia on o swojej decyzji sekretarza generalnego w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia mandatu. Decyzja ta nie podlega cofnięciu.
2. Jeżeli były poseł wybierze wypłatę odprawy przejściowej, na cały czas trwania prawa do tej odprawy zawiesza się wypłatę emerytury lub renty inwalidzkiej.

Artykuł 51

Procedura

1. W celu skorzystania z prawa do odprawy przejściowej były poseł składa wniosek w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia mandatu, wraz z załączonym pisemnym oświadczeniem, że nie piastuje stanowisk, o których mowa w art. 49 niniejszych przepisów wykonawczych. Po upływie tego terminu za datę rozpoczęcia pobierania odprawy przejściowej przyjmuje się pierwszy dzień miesiąca, w którym wniosek wpłynął do odpowiedniej jednostki Parlamentu. Okres uprawnienia do odprawy przejściowej ustala się zgodnie z art. 13 ust. 2 Statutu.
2. Do pisemnego oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dołącza się w stosownych przypadkach decyzję posła, o której mowa w art. 50 ust. 1.
3. O wszelkich zmianach sytuacji warunkującej przyznanie prawa do odprawy przejściowej, które mogą spowodować zmianę prawa byłego posła do tej odprawy, bezzwłocznie powiadamia się odpowiednią jednostką Parlamentu. W razie wątpliwości sekretarz generalny może zwrócić się do byłego posła o przedstawienie uwag.
4. Jeżeli na podstawie faktów możliwych do zweryfikowania w ogólnodostępnych źródłach sekretarz generalny dowie się, że były poseł piastuje jedno ze stanowisk, o których mowa w art. 49, zawiesza wypłatę odprawy przejściowej i powiadamia o tym byłego posła.
5. Były poseł może w każdej chwili zrezygnować z odprawy przejściowej. O swojej decyzji informuje sekretarza generalnego.

*Rozdział 2***Emerytura***Artykuł 52***Prawo do emerytury**

1. Po wygaśnięciu mandatu poseł, który sprawował mandat przez co najmniej jeden pełny rok, ma prawo do dożywotniej emerytury wypłacanej od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął wiek 63 lat, zgodnie z art. 14 Statutu.

Były poseł lub jego przedstawiciel prawny składa wniosek o wypłacanie emerytury w terminie sześciu miesięcy od momentu nabycia uprawnienia do niej, z wyjątkiem przypadków siły wyższej. Po upływie tego terminu za datę rozpoczęcia pobierania emerytury przyjmuje się pierwszy dzień miesiąca, w którym wpłynął wniosek.

2. Zawiesza się wypłatę emerytury posła uprawnionego do jej otrzymywania, jeżeli zostanie ponownie wybrany do Parlamentu. Prawa do emerytury nabyte z tytułu nowego mandatu dolicza się do praw nabytych przed ponownym wyborem. Wypłatę emerytury wznawia się po wygaśnięciu mandatu posła do Parlamentu.

3. Jeżeli poseł sprawował mandat kilkakrotnie w nienastępujących po sobie okresach, okresy trwania wszystkich jego mandatów sumuje się w celu obliczenia wysokości emerytury.

*Artykuł 53***Zakaz kumulacji świadczeń**

1. Kwotę emerytury, którą były poseł otrzymuje z tytułu mandatu wykonywanego w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu Europejskiego, odejmuje się od emerytury, o której mowa w art. 14 Statutu.

2. Do celów niniejszego artykułu „inny parlament” oznacza parlament zdefiniowany w art. 2 ust. 2.

3. Podstawą wyliczenia jest suma obu emerytur przed opodatkowaniem.

4. Były poseł, który sprawował mandat w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, ma obowiązek zgłosić emeryturę, która przysługuje mu z tytułu mandatu w innym parlamencie.

*Artykuł 54***Wygaśnięcie prawa do emerytury**

W przypadku śmierci byłego posła emeryturę wypłaca się do ostatniego dnia miesiąca, w którym były poseł zmarł.

*Rozdział 3***Renta inwalidzka***Artykuł 55***Prawo do renty inwalidzkiej**

1. Posłowi, u którego zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 59 stwierdzono całkowite inwalidztwo uniemożliwiające mu pełnienie funkcji do końca kadencji i który w związku z tym zrzeka się mandatu, przysługuje renta inwalidzka należna od dnia wejścia w życie decyzji o zrzeczeniu się mandatu, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu.
2. Prawo do renty inwalidzkiej wygasa, jeżeli w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania oficjalnej decyzji stwierdzającej inwalidztwo poseł nie zgłosi zrzeczenia się mandatu.
3. Prawo do renty inwalidzkiej przysługuje od dnia zakończenia kadencji parlamentarnej, w czasie której nastąpiło inwalidztwo, jeżeli:
 - a) inwalidztwo posła uniemożliwia mu zrzeczenie się mandatu,
 - b) decyzję stwierdzającą inwalidztwo posła podjęto po upływie kadencji, w czasie której nastąpiło inwalidztwo, lub
 - c) kadencja parlamentarna kończy się przed końcem okresu, o którym mowa w ust. 2.

*Artykuł 56***Obliczenie renty inwalidzkiej**

1. Wysokość renty inwalidzkiej wynosi 3,5 % wynagrodzenia określonego w art. 10 Statutu za każdy pełny rok sprawowania mandatu i jedną dwunastą tej kwoty za każdy kolejny pełny miesiąc, nie może jednak być niższa niż 35 % ani wyższa niż 70 % tego wynagrodzenia.
2. Do obliczenia wymiaru renty inwalidzkiej mają zastosowanie przez analogię przepisy dotyczące obliczania emerytury.

*Artykuł 57***Zakaz kumulacji świadczeń**

1. Wysokość renty inwalidzkiej, którą były poseł otrzymuje z tytułu mandatu pełnionego w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, odejmuje się od renty inwalidzkiej, o której mowa w art. 55.
2. Do celów niniejszego artykułu „inny parlament” oznacza parlament zdefiniowany w art. 2 ust. 2.
3. Były poseł, który sprawował mandat w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, ma obowiązek zgłosić rentę inwalidzką, która przysługuje mu z tytułu mandatu w innym parlamencie.

*Artykuł 58***Kumulacja świadczeń**

Jeżeli byłemu posłowi przysługuje jednocześnie prawo do renty inwalidzkiej i do emerytury, otrzymuje on emeryturę. Wysokość emerytury nie może być jednak niższa niż wysokość renty inwalidzkiej.

*Artykuł 59***Procedura**

1. Poseł lub jego prawny przedstawiciel składa na ręce przewodniczącego Parlamentu wniosek o przejście na rentę inwalidzką wraz z zaświadczeniem lekarskim, podając nazwisko lekarza reprezentującego posła przed Komitetem ds. Inwalidztwa, o którym mowa w art. 60.
2. W terminie trzech miesięcy od dnia zwołania go przez sekretarza generalnego Komitet ds. Inwalidztwa, o którym mowa w art. 60, przedstawia zgodnie z mandatem udzielonym mu przez Parlament raport lekarski wraz z uzasadnieniem i oceną, czy spełniono warunki uprawniające do renty inwalidzkiej przewidziane w art. 55 ust. 1. W wyjątkowych przypadkach sekretarz generalny może przedłużyć ten termin.
3. Jeżeli z raportu lekarskiego wynika, że poseł spełnia warunki przejścia na rentę inwalidzką, przewodniczący Parlamentu potwierdza prawo posła do renty inwalidzkiej, zawiadamia go o tej decyzji i wzywa do zrzeczenia się mandatu. Jeżeli z raportu lekarskiego wynika, że poseł nie spełnia warunków przejścia na rentę inwalidzką, przewodniczący informuje go o przysługujących mu środkach odwoławczych.

*Artykuł 60***Komitet ds. Inwalidztwa**

1. Komitet ds. Inwalidztwa składa się z trzech lekarzy, z których:
 - pierwszego wyznacza zainteresowany poseł,
 - drugiego wyznacza Parlament,
 - trzeciego wyznaczają za obopólną zgodą dwaj pierwsi lekarze.

Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od dnia wyznaczenia drugiego lekarza nie uda się wyznaczyć trzeciego lekarza, wyznacza go z urzędu prezes Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na wniosek Parlamentu.

2. Koszty prac Komitetu ds. Inwalidztwa, w tym koszty podróży, ponosi Parlament.
3. Poseł może przedstawić Komitetowi ds. Inwalidztwa wszelkie raporty lub zaświadczenia wystawione przez lekarza prowadzącego lub innych lekarzy, których opinii uzna za stosowne zasięgnąć.
4. Prace Komitetu ds. Inwalidztwa są tajne.

*Artykuł 61***Ponowna ocena inwalidztwa**

1. Były poseł, który przestaje spełniać warunki uprawniające do renty inwalidzkiej określone w art. 55 ust. 1, traci do niej prawo.
2. Do czasu ukończenia przez byłego posła 63 roku życia Parlament może wymagać od niego, by co pięć lat poddawał się badaniu przez wyznaczonego lekarza w celu sprawdzenia, czy nadal spełnia warunki uprawniające do renty inwalidzkiej określone w art. 55 ust. 1.
3. Badanie to można też przeprowadzić przed upływem terminu wskazanego w ust. 2, zwłaszcza gdy Parlament otrzyma informację, że były poseł podjął obowiązki, za które otrzymuje wynagrodzenie. Wówczas sytuację ocenia się na podstawie faktów możliwych do zweryfikowania w ogólnodostępnych źródłach, stosownie do okoliczności, oraz po przeprowadzeniu dochodzenia, w którym każda ze stron może przedstawić swoje uwagi i odpowiedzieć na uwagi drugiej strony.

4. Na wniosek lekarza prowadzącego badanie Komitet ds. Inwalidztwa może stwierdzić, że stan zdrowia byłego posła poprawił się na tyle, że nie spełnia on już warunków uprawniających do renty inwalidzkiej przewidzianych w art. 55 ust. 1.
5. Decyzję o zaprzestaniu wypłacania renty inwalidzkiej podejmuje przewodniczący Parlamentu na podstawie wniosków Komitetu ds. Inwalidztwa. Art. 59 i 60 mają zastosowanie przez analogię. Jeżeli były poseł nie wyznaczy lekarza reprezentującego go w Komitecie ds. Inwalidztwa, zastosowanie ma art. 60 ust. 1 akapit drugi.

Rozdział 4

Renta rodzinna i renta sieroca

Artykuł 62

Prawo do renty rodzinnej lub renty sieroczej

1. Małżonkowi zmarłego posła lub byłego posła oraz dzieciom pozostającym na utrzymaniu posła lub byłego posła, który w chwili śmierci otrzymywał emeryturę lub rentę inwalidzką lub nabyłby w przyszłości prawo do ich otrzymywania, przysługuje odpowiednio renta rodzinna i renta sieroca.
2. Do celów stosowania przepisów niniejszego rozdziału partnerów pozostających w stałym związku niemałżeńskim traktuje się na równi z małżonkami, pod warunkiem że para przedstawi urzędowy dokument poświadczający status stałego związku niemałżeńskiego, wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego.
3. Termin „dziecko pozostające na utrzymaniu” oznacza dziecko małżeńskie, pozamałżeńskie lub przysposobione posła lub byłego posła lub jego małżonka, na którego utrzymanie rzeczywiście łoży poseł lub były poseł. Termin „dziecko pozostające na utrzymaniu” oznacza też dziecko jeszcze nienarodzone, jak również dziecko, w odniesieniu do którego poseł lub były poseł rozpoczął procedurę przysposobienia, lecz zakończy się ona po jego śmierci.

Artykuł 63

Obliczenie wymiaru renty rodzinnej i renty sieroczej

1. Maksymalna kwota renty rodzinnej i renty sieroczej nie może być wyższa od kwoty emerytury, która przysługiwałaby posłowi na koniec kadencji parlamentarnej, łącznie z okresem od dnia śmierci do dnia zakończenia tej kadencji.
2. W odniesieniu do byłych posłów maksymalna kwota renty rodzinnej i renty sieroczej nie może być wyższa od kwoty emerytury, którą poseł otrzymywał lub do której byłby uprawniony.
3. Kwota renty rodzinnej należnej małżonkowi zmarłego posła wynosi 60 % kwoty określonej w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu i co najmniej 30 % wynagrodzenia, o którym mowa w art. 10 Statutu, nawet gdy druga z tych kwot jest wyższa niż kwoty określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Prawo do renty rodzinnej przysługujące małżonkowi zmarłego posła nie wygasa w razie ponownego zawarcia przez niego związku małżeńskiego. Prawo do renty rodzinnej nie przysługuje małżonkowi zmarłego posła, jeżeli okoliczności nie pozostawiają żadnych uzasadnionych wątpliwości, że związek małżeński zawarto wyłącznie w celu uzyskania renty. Wówczas sytuację ocenia się na podstawie faktów możliwych do zweryfikowania w ogólnodostępnych źródłach, stosownie do okoliczności, oraz po przeprowadzeniu dochodzenia, w którym każda ze stron może przedstawić swoje uwagi i odpowiedzieć na uwagi drugiej strony.

4. Wysokość renty sieroczej należnej osieroconemu dziecku pozostającemu na utrzymaniu wynosi 20 % kwoty określonej w ust. 1 i 2.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4 w przypadku więcej niż dwojga dzieci pozostających na utrzymaniu wysokość renty dla każdego dziecka pozostającego na utrzymaniu oblicza się, dzieląc sumę odpowiadającą 40 % maksymalnej kwoty, o której mowa w ust. 1 lub 2, przez liczbę dzieci pozostających na utrzymaniu.

6. W stosownych przypadkach maksymalną kwotę należnej renty dzieli się między małżonka i dzieci pozostające na utrzymaniu w proporcjach przewidzianych w ust. 3, 4 i 5.

7. W drodze odstępstwa od ust. 4 i 5, gdy małżonek również nie żyje, renta dla każdego dziecka pozostającego na utrzymaniu jest równa 20 % maksymalnej kwoty, o której mowa w ust. 1 lub 2. Natomiast w przypadku więcej niż pięciorga dzieci pozostających na utrzymaniu maksymalną kwotę, o której mowa w ust. 1 lub 2, dzieli się po równo między pozostające na utrzymaniu dzieci uprawnione do renty sieroczej.

Artykuł 64

Okres przysługiwania renty rodzinnej i renty sieroczej

1. Rentę rodzinną lub rentę sierocą przyznaje się od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu śmierci posła lub byłego posła.
2. W przypadku zgonu osoby uprawnionej do renty rodzinnej prawo to wygasa z końcem miesiąca, w którym zmarła.
3. Prawo do renty sieroczej wygasa z końcem miesiąca, w którym dziecko pozostające na utrzymaniu ukończy 21 lat.

Prawo do renty sieroczej można jednak przedłużyć na okres nauki lub kształcenia zawodowego dziecka pozostającego na utrzymaniu, ale nie dłużej niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym ukończy ono 25 lat.

Dzieci pozostające na utrzymaniu, które ze względu na chorobę lub niepełnosprawność nie są w stanie zapewnić sobie środków do życia, utrzymują prawo do renty sieroczej. Chorobę lub niepełnosprawność musi potwierdzić lekarz Parlamentu. Osoba uprawniona może odwołać się od decyzji lekarza, składając wniosek o powołanie komitetu zgodnie z warunkami powoływania Komitetu ds. Inwalidztwa, o którym mowa w załączniku II sekcja 3 regulaminu pracowniczego.

Prawo to wygasa, jeżeli dziecko pozostające na utrzymaniu uzyska zdolność do zapewnienia sobie środków do życia. Parlament może wymagać, by dziecko pozostające na utrzymaniu co pięć lat poddawało się badaniu przez wyznaczonego lekarza w celu sprawdzenia, czy nadal spełnia warunki uprawniające do otrzymywania renty sieroczej.

4. Małżonek i pozostające na utrzymaniu dzieci uprawnione do renty składają wniosek o jej wypłatę w ciągu sześciu miesięcy od daty nabycia prawa do renty. Po upływie tego terminu za datę rozpoczęcia pobierania renty przyjmuje się pierwszy dzień miesiąca, w którym wniosek wpłynął do odpowiedniej jednostki Parlamentu.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Rozdział 1

Sposoby płatności

Artykuł 65

Przestrzeganie rozporządzenia finansowego

1. Wdrożenie niniejszych przepisów wykonawczych oraz wszelkie wnioski o wypłatę przedłożone na ich podstawie są zgodne z postanowieniami rozporządzenia finansowego.
2. Jeżeli niniejsze przepisy wykonawcze przewidują zawarcie umów między Parlamentem a osobami trzecimi, do ich podpisania uprawniony jest właściwy urzędnik zatwierdzający.

Artykuł 66

Zasady wykorzystywania środków finansowych

1. Kwoty wypłacone zgodnie z tytułem I rozdziały 4, 5 i 6 wykorzystuje się wyłącznie do finansowania działań związanych z wykonywaniem mandatu i nie można z nich pokrywać prywatnych wydatków posła ani finansować subwencji lub darowizn o charakterze politycznym.
2. Korzystając ze środków finansowych udostępnionych na mocy niniejszych przepisów wykonawczych, posłowie nie podejmują żadnych działań, które mogłyby prowadzić do konfliktu między ich interesami a interesami Unii.

Konflikt interesów zachodzi wówczas, gdy na prowadzenie działalności posła wpływają względy rodzinne, emocjonalne, ekonomiczne lub jakiegokolwiek inne, bezpośrednie czy pośrednie, interesy prywatne.

3. Posłowie zwracają Parlamentowi niewykorzystane kwoty, chyba że zostały wypłacone w formie ryczałtu.

Artykuł 67

Przelew bankowy, waluta i kurs wymiany

1. Płatności z tytułu niniejszych przepisów wykonawczych przekazuje się przelewem bankowym zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽¹²⁾. Parlament pokrywa opłaty uiszczane przez zleceniodawcę. Ewentualne inne opłaty uiszcza odbiorca.
2. Płatności przekazuje się w euro, chyba że odbiorca został wybrany lub ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, i wnosi o przekazanie płatności w całości lub w części w walucie tego państwa członkowskiego.
3. Kwoty w euro przelicza się na inną walutę według miesięcznego kursu księgowego euro ustalanego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia finansowego.
4. W przypadku zwrotu kosztów pomocy parlamentarnej, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 3, kwotę w euro przelicza się na inną walutę według miesięcznego kursu księgowego euro obowiązującego w grudniu poprzedniego roku. W trakcie całej kadencji maksymalna miesięczna kwota zwrotu kosztów na rzecz posła w walucie innej niż euro, po uwzględnieniu waloryzacji rocznej i ewentualnych podwyżek zgodnie z decyzją Prezydium, nie może być jednak niższa od maksymalnej miesięcznej kwoty ustalonej dla roku poprzedniego.

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

*Artykuł 68***Rachunek bankowy**

1. Z chwilą rozpoczęcia mandatu poseł podaje odpowiedniej jednostce Parlamentu dane bankowe (takie jak numer IBAN, kod BIC (SWIFT) i adres banku) co najmniej jednego osobistego rachunku bankowego prowadzonego na jego nazwisko w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na który chce otrzymywać przelewy z tytułu wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu, pozostałych świadczeń i zwrotu innych kosztów.

O ile poseł, były poseł lub jego następcy prawni nie wydali innego polecenia, rachunek bankowy otwarty w celu pobierania wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu służy również do wypłaty odprawy przejściowej i świadczeń emerytalno-rentowych.

2. Wszelkie płatności na rzecz osoby innej niż poseł wymagają wcześniejszego przedłożenia dokumentu wydanego przez bank osoby uprawnionej, potwierdzającego, że osoba ta jest właścicielem rachunku, na który należy przekazywać płatności, i zawierającego numer IBAN rachunku, kod BIC oraz adres banku.

3. Jeżeli chodzi o płatności dotyczące pomocy parlamentarnej, poseł podaje dane rachunku bankowego swojego osobistego współpracownika upoważnionemu płatnikowi lub, w zależności od przypadku, odpowiedniej jednostce Parlamentu. Rachunek bankowy osobistego współpracownika jest prowadzony w państwie członkowskim Unii Europejskiej. Płatności dokonywane są w walucie, w której ustalono wynagrodzenie lub honorarium osobistego współpracownika.

Upoważniony płatnik podaje dane swojego rachunku bankowego odpowiedniej jednostce Parlamentu.

*Artykuł 69***Płatności**

1. Wynagrodzenie przewidziane w art. 10 Statutu, odprawę przejściową oraz wszelkie świadczenia emerytalno-rentowe za bieżący miesiąc wypłaca się posłom 15 dnia tego miesiąca. Dodatek z tytułu kosztów ogólnych za bieżący miesiąc wypłaca się pierwszego dnia tego miesiąca.

2. Płatności z tytułu kosztów pomocy parlamentarnej za bieżący miesiąc przekazuje się upoważnionemu płatnikowi 15 dnia miesiąca.

Płatności tych dokonuje się zgodnie z poleceniami przekazanymi przez posła do 25 dnia poprzedniego miesiąca.

3. Pozostałe koszty zwraca się po okazaniu zaświadczeń wymaganych zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi.

Na wniosek odpowiedniej jednostki Parlamentu osoba pobierająca emeryturę przedstawia dowód, że żyje, w formie zaświadczenia sporządzonego przez lekarza lub właściwy organ publiczny.

4. Dokumenty potwierdzające wymagane zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi przekazuje się w następujących terminach:

- a) w przypadku kosztów podróży i pobytu – najpóźniej do dnia 31 lipca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rozpoczęła się dana podróż;
- b) w przypadku kosztów pomocy parlamentarnej i pozostałych kosztów – przed upływem terminu płatności określonego w mających zastosowanie przepisach, najpóźniej do dnia 7 grudnia roku budżetowego, za który wnosi się o pokrycie kosztów.

5. Sekretarz generalny może wydać szczególne postanowienia dotyczące wypłaty zaliczki na poczet kosztów podróży zwykłych i kosztów pobytu.

Rozdział 2

Rozliczenie i odzyskanie płatności

Artykuł 70

Zastępcze dokumenty potwierdzające

W razie utraty wymaganych dokumentów potwierdzających poseł przedstawia oświadczenie o ich utracie wraz z zastępczymi dokumentami potwierdzającymi spełniającymi wymogi określone w niniejszych przepisach wykonawczych.

Artykuł 71

Wstrzymanie płatności dokonywanych przez Parlament

1. Jeżeli poseł, były poseł, jeden z jego następców prawnych lub upoważniony płatnik naruszy niniejsze przepisy wykonawcze lub przepisy ZKDP, właściwy urzędnik zatwierdzający może wstrzymać odnośne płatności w całości lub w części.
2. Właściwy urzędnik zatwierdzający najpierw powiadamia zainteresowaną osobę na piśmie o zamiarze wstrzymania płatności i daje jej możliwość przedstawienia uwag na piśmie wraz z dokumentami potwierdzającymi. Kopię takiego powiadomienia przekazuje się w stosownych przypadkach wszystkim zainteresowanym osobom trzecim.
3. Jeżeli zainteresowana osoba nie przedstawi wystarczających dowodów na to, że nie naruszyła niniejszych przepisów wykonawczych ani przepisów ZKDP, właściwy urzędnik zatwierdzający podejmuje decyzję o wstrzymaniu płatności. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla art. 72 niniejszych przepisów wykonawczych.

Artykuł 72

Odzyskanie kwot nienależnie wypłaconych przez Parlament

1. Wszelkie kwoty wypłacone nienależnie z tytułu niniejszych przepisów wykonawczych lub przepisów ZKDP odzyskuje się od posła, byłego posła lub jego następcy prawnego. Decyzję o odzyskaniu należności podejmuje sekretarz generalny.
2. Przed podjęciem decyzji o odzyskaniu należności sekretarz generalny powiadamia zainteresowaną osobę na piśmie o wszczęciu procedury odzyskania należności oraz daje jej możliwość przedstawienia uwag na piśmie wraz z dokumentami potwierdzającymi.
3. Po podjęciu decyzji sekretarz generalny przystępuje do odzyskania należności zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Zasady odzyskiwania należności nie uniemożliwiają posłom skuteczne wykonywanie mandatu.
4. Sekretarz generalny może przekazać uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2 lub 3, właściwemu dyrektorowi generalnemu.
5. Niniejszy artykuł ma również zastosowanie do osób trzecich.

Rozdział 3

Inne ogólne postanowienia finansowe

Artykuł 73

Waloryzacja

1. Prezydium może corocznie waloryzować kwoty, o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 15 ust. 2 lit. d), art. 20, art. 22 ust. 1 i 3, art. 24 ust. 2 i art. 44 ust. 2, do maksymalnej wysokości rocznej stopy inflacji w Unii w październiku poprzedniego roku, opublikowanej przez Eurostat.
2. W stosownych przypadkach Prezydium waloryzuje co rok kwotę, o której mowa w art. 29 ust. 4 niniejszych przepisów wykonawczych, na podstawie wspólnego wskaźnika ustanowionego przez Eurostat w porozumieniu z krajowymi urzędami statystycznymi państw członkowskich zgodnie art. 65 regulaminu pracowniczego. Waloryzacja może mieć moc wsteczną od lipca roku, do którego odnosi się wskaźnik.

Artykuł 74

Opodatkowanie

Na warunkach przewidzianych w art. 12 Statutu posłowie oraz osoby otrzymujące odprawę przejściową, emeryturę, rentę inwalidzką lub rentę rodzinną na podstawie art. 13, 14, 15 i 17 Statutu podlegają przepisom rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 ⁽¹³⁾.

Artykuł 75

Zajęcie świadczeń

1. Wynagrodzenie przewidziane w art. 10 Statutu, odprawę przejściową oraz emeryturę w rozumieniu niniejszych przepisów wykonawczych lub świadczenia emerytalne w rozumieniu załącznika III do przepisów ZKDP można zająć do wysokości 1/3 świadczenia na mocy decyzji sądowej lub decyzji właściwego organu administracyjnego.
2. Sekretarz generalny wydaje polecenie wykonania tego środka. W stosownych przypadkach uwzględnia przy tym ostatni dostępny próg zagrożenia ubóstwem określony przez Eurostat dla państwa stałego zamieszkania posła lub byłego posła oraz upewnia się, że spełniony jest wymóg, by poseł był w stanie skutecznie wypełniać mandat. Przed wydaniem takiego polecenia wysłuchuje się zainteresowanego posła.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

Artykuł 76

Zażalenie

1. Poseł lub były poseł, który uważa, że właściwe służby nieprawidłowo zastosowały wobec niego niniejsze przepisy wykonawcze, może skierować zażalenie do sekretarza generalnego.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1968/260/oj>).

2. Poseł lub były poseł, który nie zgadza się z decyzją sekretarza generalnego, może złożyć zażalenie do kwestorów, którzy podejmują decyzję po zasięgnięciu opinii sekretarza generalnego. Zażalenie należy skierować do urzędującego przewodniczącego kwestorów.
3. Strona procedury zażalenia, która nie zgadza się z decyzją podjętą przez kwestorów, może złożyć zażalenie do Prezydium, które podejmuje ostateczną decyzję. Zażalenie należy skierować wraz z dokumentami potwierdzającymi dostarczonymi wraz z zażaleniem złożonym zgodnie z ust. 1 i 2 do przewodniczącego Parlamentu.
4. Zażalenie złożone na podstawie ust. 1, 2 lub 3 należy uzasadnić i złożyć na piśmie wraz z wszelkimi dokumentami potwierdzającymi w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o zaskarżonej decyzji.
5. Parlament wystawia osobie składającej zażalenie potwierdzenie odbioru każdego złożonego przez nią zażalenia.
6. Jeżeli po złożeniu zażalenia na podstawie ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu, a przed podjęciem decyzji przez właściwy organ odwoławczy poseł zakwestionuje decyzję będącą przedmiotem zażalenia, składając skargę o jej uchylenie na podstawie art. 263 TFUE, zażalenie uznaje się za bezprzedmiotowe, a procedura zostaje zakończona.

Zażalenie złożone na podstawie ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu uznaje się za niedopuszczalne, jeżeli poseł złoży je po wniesieniu skargi o uchylenie decyzji na podstawie art. 263 TFUE.

7. Niniejszy artykuł stosuje się również do następców prawnych posłów i byłych posłów.

Artykuł 77

Zeskanowane dokumenty potwierdzające w formie elektronicznej

1. Gdy w niniejszych przepisach wykonawczych jest mowa o składaniu wniosków o zwrot lub pokrycie kosztów, wnioski te można składać w formie elektronicznej z podpisem elektronicznym.
2. Gdy niniejsze przepisy wykonawcze wymagają przedłożenia dokumentów potwierdzających, można je przedłożyć w postaci zeskanowanej, pod warunkiem że poseł złoży oświadczenie o zgodności przedkładanych zeskanowanych dokumentów potwierdzających z oryginałami.
3. Aby umożliwić kontrolę zgodności zeskanowanych dokumentów potwierdzających z oryginałami, posłowie przechowują oryginały do 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym złożyli wniosek o zwrot lub pokrycie kosztów.

Odpowiednia jednostka Parlamentu prowadzi system weryfikacji kontroli mających gwarantować zgodność zeskanowanych dokumentów potwierdzających z oryginałami.

Artykuł 78

Obliczanie terminów

Przy obliczaniu terminów przewidzianych w niniejszych przepisach wykonawczych stosuje się art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>).

*Artykuł 79***Powiadomienia**

1. Do przekazywania powiadomień przewidzianych w niniejszych przepisach wykonawczych i przepisach ZKDP służby Parlamentu mogą używać wszelkich dostępnych środków zapewniających skuteczne dostarczenie, w tym poczty elektronicznej lub innych środków elektronicznych. Powiadomienie drogą elektroniczną uznaje się za prawidłowo dostarczone posłowi po otrzymaniu potwierdzenia, że je odczytał, lub najpóźniej pięć dni roboczych po otrzymaniu potwierdzenia, że e-mail został dostarczony na oficjalny służbowy adres poczty elektronicznej posła.
2. Aby móc otrzymywać powiadomienia, posłowie podają Parlamentowi swój adres e-mail i adres stałego zamieszkania, kiedy wygasa ich mandat, a następnie w ciągu miesiąca od każdej zmiany adresu. To samo dotyczy następców prawnych posłów i byłych posłów, którzy podają Parlamentowi swój adres e-mail i adres stałego zamieszkania w chwili zastąpienia posła, a następnie w ciągu miesiąca od każdej zmiany adresu.
3. Do celów art. 98 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia finansowego, opóźnienie w przekazaniu noty debetowej dłużnikowi przez Parlament uznaje się za wynik zachowania dłużnika, jeżeli ten dłużnik podlegał, lecz nie zastosował się, do ust. 2 niniejszego artykułu .

*Artykuł 80***Wejście w życie**

Niniejsze przepisy wykonawcze wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszej sesji miesięcznej po wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2024 r.

*Artykuł 81***Uchylenie**

Uchyła się decyzję Prezydium z 19 maja i 9 lipca 2008 r. w sprawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego ze skutkiem od pierwszego dnia pierwszej sesji miesięcznej po wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2024 r. Przepisy ZKDP przestały obowiązywać w dniu wejścia w życie Statutu, lecz cały czas mają zastosowanie do celów przepisów przejściowych określonych w tytule IV niniejszych przepisów wykonawczych.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE*Artykuł 82***Renta rodzinna, renta inwalidzka i emerytura**

1. Renta rodzinna, renta inwalidzka, uzupełniająca renta inwalidzka przyznawana dzieciom pozostającym na utrzymaniu oraz emerytura, przyznawane zgodnie z załącznikami I, II i III do przepisów ZKDP, są nadal wypłacane na podstawie tych załączników osobom, które je otrzymywały przed dniem 14 lipca 2009 r.

Jeżeli były poseł otrzymujący rentę inwalidzką umrze po dniu 14 lipca 2009 r., jego małżonek, partner w stałym związku niemałżeńskim lub dzieci pozostające na utrzymaniu otrzymują rentę rodzinną zgodnie z warunkami określonymi w załączniku I do przepisów ZKDP.

2. Prawa emerytalne nabyte przed dniem 14 lipca 2009 r. na podstawie załącznika III do przepisów ZKDP zostają utrzymane. Osoby, które nabyły prawa w tym systemie emerytalnym, otrzymują świadczenia obliczone na podstawie praw nabytych na podstawie tego załącznika, o ile spełniają warunki przewidziane w tym celu przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego i złożyły wniosek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 tego załącznika.

Artykuł 83

Uzupełniające świadczenia emerytalne

1. Uzupełniające świadczenia emerytalne należne byłym posłom lub innym beneficjentom w rozumieniu art. 1, 3 i 4 załącznika VII do przepisów ZKDP od dnia 1 lipca 2023 r. wypłaca się z uwzględnieniem następujących warunków i odstępstw:

- a) kwotę emerytury zgodnie z art. 2 ust. 1 załącznika VII do przepisów ZKDP oraz maksymalną i minimalną wysokość emerytury zgodnie z art. 2 ust. 2 tego załącznika obniża się o 50 %;
- b) uposażenie zasadnicze sędziego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 2 załącznika VII do przepisów ZKDP oznacza uposażenie zasadnicze na dzień 30 czerwca 2023 r. i po tym dniu nie jest aktualizowane;
- c) emeryturę zgodnie z art. 1 załącznika VII do przepisów ZKDP wypłaca się od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu, w którym poseł osiągnął wiek 67 lat;
- d) jeżeli poseł w chwili zgonu nie ukończył 67 lat, prawo do renty rodzinnej zgodnie z art. 4 ust. 1 załącznika VII do przepisów ZKDP jest odroczone do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym zmarły poseł osiągnąłby wiek 67 lat.

2. W przypadku świadczeń emerytalnych, które stały się należne byłym posłom lub innym beneficjentom w rozumieniu art. 1, 3 i 4 załącznika VII do przepisów ZKDP przed dniem 1 lipca 2023 r., kwoty należne od tego dnia obniża się i dostosowuje następująco:

- a) kwotę emerytury zgodnie z art. 2 ust. 1 załącznika VII do przepisów ZKDP oraz maksymalną i minimalną wysokość emerytury zgodnie z art. 2 ust. 2 tego załącznika obniża się o 50 %;
- b) uposażenie zasadnicze sędziego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 2 załącznika VII do przepisów ZKDP oznacza uposażenie zasadnicze na dzień 30 czerwca 2023 r. i po tym dniu nie jest aktualizowane.

3. Jeżeli w wyniku zastosowania ust. 1 lit. a) lub b) lub ust. 2 lit. a) lub b) były poseł lub inny beneficjent musiałby żyć poniżej lub znacznie poniżej aktualnego progu zagrożenia ubóstwem określonego dla państwa jego stałego zamieszkania, może złożyć do kwestorów wniosek o podwyższenie świadczenia emerytalnego. W stosownych przypadkach próg ten określa Eurostat. Do wniosku dołącza się wszelkie stosowne informacje i dokumenty potwierdzające, które umożliwią Parlamentowi ocenę innych dochodów i sytuacji finansowej byłego posła lub innego beneficjenta, na przykład zaświadczenie wydane przez właściwy organ krajowy potwierdzające inne dochody i sytuację finansową.

Biorąc pod uwagę inne dochody i sytuację finansową byłego posła lub innego beneficjenta, kwestorzy mogą przyznać podwyżkę świadczenia emerytalnego w wysokości koniecznej do osiągnięcia progu zagrożenia ubóstwem. Kwota świadczenia emerytalnego po takiej podwyżce nie może być jednak wyższa niż świadczenie emerytalne, które zostałyby przyznane zgodnie z art. 1–4 załącznika VII do przepisów ZKDP mających zastosowanie 30 czerwca 2023 r.

Jeżeli kwestorzy przyznają podwyżkę emerytury, były poseł lub inny zainteresowany beneficjent przedkłada co roku odpowiedniej jednostce Parlamentu aktualne dokumenty potwierdzające, o których mowa w akapicie pierwszym, by można było ocenić, czy nadal spełnione są warunki przyznania podwyżki. Jeżeli z oceny rocznej przeprowadzonej przez odpowiednią jednostkę Parlamentu wynika konieczność uchylecia pierwotnej decyzji lub podwyższenia emerytury w porównaniu z pierwotnie przyznaną emeryturą, odpowiednia jednostka Parlamentu przedkłada kwestorom wniosek w tej sprawie w celu podjęcia decyzji. O pozostałych korektach pierwotnie przyznanej podwyżki decyduje odpowiednia jednostka Parlamentu.

Jeżeli były poseł lub inny beneficjent nie zgadza się z decyzją podjętą przez kwestorów zgodnie z drugim lub trzecim akapitem niniejszego ustępu, może w terminie dwóch miesięcy od jej otrzymania wnieść o przekazanie sprawy Prezydium zgodnie z art. 76 ust. 3.

4. Uzupełniające świadczenie emerytalne w rozumieniu art. 1 i 2 załącznika VII do przepisów ZKDP, które nie stało się należne do 1 stycznia 2019 r., obciąża się specjalną składką w wysokości 5 % nominalnej kwoty świadczenia emerytalnego. Składkę przekazuje się bezpośrednio na uzupełniający (dobrowolny) fundusz emerytalny.

5. Uzupełniające (dobrowolne) świadczenie emerytalne dla innych beneficjentów w rozumieniu art. 3 i 4 załącznika VII do przepisów ZKDP, które nie stało się należne do 1 stycznia 2019 r., obciąża się specjalną składką w wysokości 5 % nominalnej kwoty świadczenia emerytalnego. Składkę przekazuje się bezpośrednio na uzupełniający (dobrowolny) fundusz emerytalny.

6. Następujący posłowie wybrani w 2009 r. mogą dalej nabywać nowe prawa po wejściu w życie Statutu zgodnie z wyżej wymienionym załącznikiem do przepisów ZKDP:

- a) posłowie, którzy byli posłami w jednej z poprzednich kadencji;
- b) posłowie, którzy już nabyli lub byli w trakcie nabywania praw w systemie uzupełniających świadczeń emerytalnych;
- c) posłowie, dla których państwo członkowskie, gdzie zostali wybrani, przyjęło odstępstwo zgodnie z art. 29 Statutu lub którzy zgodnie z art. 25 Statutu z własnego wyboru pozostali przy systemie krajowym;
- d) posłowie, którzy nie mają uprawnień do emerytury krajowej ani europejskiej w związku z wykonywaniem mandatu posła do Parlamentu Europejskiego.

7. Posłowie opłacają składki do uzupełniającego (dobrowolnego) funduszu emerytalnego z własnych funduszy.

8. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 6 załącznika VII do przepisów ZKDP w okresie sześciu miesięcy od 1 lipca 2023 r. poseł lub były poseł, który dołączył do programu uzupełniających (dobrowolnych) ubezpieczeń emerytalnych w rozumieniu załącznika VII do przepisów ZKDP, może złożyć wniosek o wycofanie się z systemu uzupełniających (dobrowolnych) ubezpieczeń emerytalnych i wypłatę uzupełniającej emerytury w formie jednorazowej płatności końcowej kwoty ryczałtowej. Poseł lub były poseł przedkłada podpisany wniosek sekretarzowi generalnemu. Wniosek kontrasygnowany przez sekretarza generalnego staje się wiążący i nieodwołalny. Sekretarz generalny może przekazać prawo do kontrasygnowania wniosków przedstawicielowi odpowiedzialnej jednostki Parlamentu.

Wysokość jednorazowej płatności końcowej w formie kwoty ryczałtowej ustala odpowiednia jednostka Parlamentu na koniec miesiąca, w którym otrzymano wniosek określony w akapicie pierwszym. Jest ona sumą dwóch kwot. Pierwsza kwota odpowiada sumie składek w wartości nominalnej wniesionych przez danego posła lub byłego posła do programu uzupełniających (dobrowolnych) ubezpieczeń emerytalnych, po odliczeniu już otrzymanych przez niego świadczeń emerytalnych, w wartości nominalnej. Odliczenie to nie może przekraczać łącznej kwoty składek wniesionych do programu uzupełniających (dobrowolnych) ubezpieczeń emerytalnych. Druga kwota odpowiada 20 % łącznej wartości nominalnej składek wniesionych przez danego posła lub byłego posła do programu uzupełniających (dobrowolnych) ubezpieczeń emerytalnych. Wszystkie kwoty wypłaca się w euro.

Wszystkie nabyte prawa lub przyszłe uprawnienia w programie emerytalnym posła, byłego posła lub przyszłego innego zainteresowanego beneficjenta są ostatecznie regulowane do końca miesiąca, w którym otrzymano wniosek określony w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. W szczególności nie mają już zastosowania uprawnienia określone w art. 1, 3 i 4 załącznika VII do przepisów ZKDP, a ust. 3 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do posła, byłego posła lub przyszłego innego zainteresowanego beneficjenta.

Jednorazowej płatności końcowej w formie kwoty ryczałtowej dokonuje się najpóźniej trzy miesiące po otrzymaniu przez Parlament wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 84

Odprawa przejściowa

1. Odprawa przejściowa przyznawana zgodnie z załącznikiem V do przepisów ZKDP jest nadal wypłacana na podstawie tego załącznika osobom, które ją otrzymywały przed dniem wejścia w życie Statutu.
2. Posłowie, którzy ostatecznie zaprzestają wykonywania mandatu poselskiego z końcem szóstej kadencji, otrzymują odprawę przejściową określoną w wyżej wymienionym załączniku V.
3. W przypadku posłów, którzy pobierają wynagrodzenie przewidziane w art. 10 Statutu, a ich mandat wygasa po dniu wejścia w życie Statutu, przy obliczaniu wysokości odprawy przejściowej zgodnie z art. 13 Statutu uwzględnia się okres wykonywania mandatu poprzedzający ten dzień.
4. Posłowie, o których mowa w ust. 3, mogą jednak wystąpić o obliczenie proporcjonalnej części odprawy przejściowej za okres sprawowania mandatu przed dniem wejścia w życie Statutu zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku V do przepisów ZKDP. Czas trwania mandatu uwzględniany do obliczenia wspomnianej proporcjonalnej części odejmuje się od maksymalnego okresu określonego w art. 13 ust. 2 Statutu.

Artykuł 85

Posłowie objęci art. 25 lub art. 29 Statutu

1. Posłowie ponownie wybrani w 2009 r., którzy zgodnie z art. 25 Statutu wybrali system krajowy, otrzymują wynagrodzenie, odprawę przejściową, emeryturę, rentę inwalidzką i rentę rodzinną za okres po 14 lipca 2009 r. wyłącznie na warunkach określonych w prawie państwa członkowskiego, w którym zostali wybrani, i wyłącznie na koszt budżetu tego państwa członkowskiego.

Ponadto posłowie, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mogą zwrócić się do Parlamentu o wypłatę odprawy przejściowej za okres sprawowania mandatu przed 14 lipca 2009 r., zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku V do przepisów ZKDP.

2. Ust. 1 ma zastosowanie również do posłów, dla których państwo członkowskie, gdzie zostali wybrani, przyjęło odstępstwo zgodnie z art. 29 Statutu.
3. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 2 niniejszych przepisów wykonawczych w przypadku posłów, dla których państwo członkowskie, gdzie zostali wybrani, przyjęło odstępstwo zgodnie z art. 29 Statutu lub którzy zgodnie z art. 25 Statutu pozostali przy systemie krajowym, jedną trzecią składki ubezpieczeniowej pokrywanej przez posłów przelewa się bezpośrednio i indywidualnie z ich rachunku osobistego.
4. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 niniejszych przepisów wykonawczych byli posłowie, którzy otrzymują świadczenie na mocy systemu krajowego zgodnie z art. 25 lub art. 29 Statutu, są uprawnieni do zwrotu dwóch trzecich kosztów związanych z chorobą, ciążą lub urodzeniem dziecka, na warunkach określonych w niniejszych przepisach wykonawczych, jeżeli nie mają podstawowego ubezpieczenia na wypadek choroby.

5. Byli posłowie, którzy otrzymują świadczenie na mocy systemu krajowego zgodnie z art. 25 lub art. 29 Statutu i u których stwierdzono poważną chorobę, są uprawnieni do otrzymania zwrotu kosztów opieki medycznej związanych z kontynuacją prowadzonego leczenia, na warunkach określonych w niniejszych przepisach wykonawczych, jeżeli:

- a) tę poważną chorobę spowodowało zdarzenie, które nastąpiło w trakcie mandatu i uniemożliwiło posłowi jego dalsze sprawowanie;
- b) Parlament uznał tę chorobę za poważną w trakcie mandatu posła; oraz
- c) leczenie rozpoczęło się, kiedy poseł sprawował jeszcze mandat.

Jeżeli były poseł ma podstawowe ubezpieczenie zdrowotne, uprawnienie to stosuje się w uzupełnieniu, tj. tylko do kosztów, których nie pokrywa podstawowe ubezpieczenie zdrowotne.
